

Čestitke častnemu občanu

Skladatelj Štefan Mauri, rojen leta 1931 v Avčah, je postal četrti častni občan občine Kanal ob Soči. "Jaz z glasbo živim. Z glasbo zastavljam bivanjska vprašanja človeške eksistence, ki pogosto ostanejo brez odgovora," je pred časom opisal svoj ustvarjalni navdih. Poleg glasbe je končal tudi študij strojništva, kot skladatelj pa je avtor številnih zborovskih vokalno-instrumentalnih in komornih del.



Časopis občine Kanal ob Soči / april 2010 / št.26 / leto VIII / odgovorni urednik: Valter Pregelj / www.obcina-kanal.si / brezplačen izvod



Foto: Damijan Volk

Gospodarstvo v občini: med tnalom in nakovalom

... Z MOSTA ...

Očiščenja!

Zemlja se trese. Letala padajo. Ognjeniki bruhajo. Bliža se apokalipsa, opozarjajo dušebrižniki različnih barv in poslanstev. Smo pred izpolnitvijo majevske prerokbe, napovedujejo razlagalci davnih izročil. Znano je, da večji ko sta stiska in kriza, bolj se človeštvo zateka v misterije in stohastične prerokbe. Zato, ker se v družbeno-duhovnem pomenu majejo tla pod nogami. Ker avtoritete na vseh področjih padajo. Ker ponižani, opeharjeni, razžaljeni bruhajo pepel zooglenelih pričakovanj, verovanj in dejanj.

Ko je človeku težko, že po inerciji malikuje dobre stare čase, na vse strani benti nad trenutnim dogajanjem in upa, da mu jutri ne bo še slabše ali vsaj ne tako slabo kot bližnjemu.

Z zadnjo primero smo, jasno, v slovenskem kot(l)ičku. Zdi se, kot da nas v razpenjeni vodi neusmiljeno premetava, posadka pa nekoordinirano in z neprikritimi egoističnimi interesi poskuša že tako razmajano barko še dodatno obtežiti. Toda kriza je tudi povsem razgalila nenasitne apetite, pogoltnost vplivnih lobijev in brezsravnih posameznikov. Kriza ni udarila samo po družbeno-gospodarskem področju, ampak predvsem in veliko bolj po človeški, moralno-etični in kulturno-vrednostni opredelitvi vsakega posameznika. Večja brezposelnost, revščina, ja, a hkrati tudi več priložnosti. Za vsakega in za vse – če le ne bo posadka že prej uničila naše ladje. Zato klic po očiščenju – ne samo okolja, veliko bolj so tega potrebni ljudje.

Valter Pregelj

Ukrepi za blaženje posledic niso dovolj

Gospodarska kriza, ki je svoj vrhunec doživela proti koncu lanskega leta, je prizadela tudi podjetja in obrtnike v naši občini. Nekatere bolj, druge manj, občutijo pa jo skorajda vsi. Najhujšo krizo preživlja trenutno podjetje Eurokabel iz Liga.

"Podjetje mi dolguje osem plač, lanski in predlanski regres, socialnih prispevkov mi ne plačuje že dve leti," pravi ena izmed delavk, ki še vztraja v podjetju.

Slabše posljeta tudi družbi AHA Plastik in Salonit Anhovo. Manj dela imajo mnoga manjša podjetja in obrtniki.

"Mi imamo približno 30-odstotni upad v primerjavi z enakim obdobjem lani. Poleg tega so velik problem plačila, še posebej pri manjših naročnikih. Ljudje so pri naložbah zelo previdni. Cene se kar naprej nižajo," pravi Nikola Vidič, lastnik podjetja KIP – KOP, ki se ukvarja z gradbeništvom in strojno mehanizacijo. V podjetju KER, ki ponuja rešitve na področju komunalnih dejavnosti in ekologije, pa gospodarske krize sploh ne občutijo.

"Nekaj k temu pripomore tudi to, da nismo odvisni od velikih koncernov, ampak delamo z individualnimi strankami," pravi lastnika podjetja Marko Maffi in Miran Gabrijelčič. Dobro gre tudi Semenarni in cvetličarni v Desklah, čeprav lastnika skrbi zapiranje trgovin v kraju.

Več na str. 14 in 15

Ksenija Črnuta

Letošnji občinski nagrajenci

Dobili še četrtega častnega občana

Skladatelj Štefan Mauri iz Avč je s sklepom občinskega sveta dne 18. marca 2010 postal četrti častni občan Občine Kanal ob Soči.

Profesor Mauri se je tako pridružil dirigentu Antonu Nanutu, ki je častni občan od leta 1998, Pavlu Medveščku, grafiku in zbiratelju ljudskega gradiva, ki nosi ta naziv od leta 2002, in akademiku Cirilu Zlobcu, ki je ta naziv prejel pred šestimi leti.

Občina Kanal ob Soči je skladno z odlokom o priznanjih od leta 1998 poleg naziva častnega občana podelila še 45 priznanj in 33 nagrad, od tega eno posmrtno skladatelju Marjanu Gabrijelčiču.

Poleg naziva častnega občana podeljuje občina še nagrade in priznanja. Letošnje najvišje priznanje, to je nagrado za izjemne uspehe na posameznih področjih življenja in dela prejmejo Osnovna šola Kanal, občinski svetnik Risto Djurič iz Ajbe in Jože Gorjanc iz Rodeža. Nagrajencev z občinskimi priznanji je letos pet in sicer so to vokalna skupina Liška dekleta, Ivan Gorjanc iz Kanala, svetnik Marko Bucik iz Bodreža, Janez Zimic iz Kanala in Diana Breščak iz Morskega. Uradna podelitev občinskih priznanj je bila na proslavi 22. aprila v Kulturnem domu v Desklah.

Tekst: Lora Zimic Mugerli

IZ VSEBINE



Umetnik Branko Drekonja - Kušto še vedno vznemirja. Več na str. 4 in 5



ČHE Avče tudi uradno predana namenu. Več na str. 19

Uredništvo Mosta vam čestita ob dnevu upora proti okupatorju in delavskem prazniku.

Ponovno uspešni na razpisu Evropski denar za večnamenski objekt v Avčah

Občina je uspešno kandidirala na javnem razpisu Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano iz naslova ukrepa 322: Obnova in razvoj vasi iz Programa razvoja podeželja 2007 -2013, ki je sofinanciran iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP). Tako smo pridobili 199.091,85 evrov nepovratnih sredstev za obnovo večnamenskega objekta v Krajevni skupnosti Avče. S tem bomo zagotovili večje in ustrežnejše prostore za delovanje Prostovoljnega gasilskega društva Avče z dodatno garažo za gasilska vozila, uredili večnamensko dvorano, pisarno ter sejno sobo za potrebe krajevne skupnosti ter pridobili prostore za ureditev stalne zbirke o avškem meteoritu in za krajevno knjižnico. Celotna vrednost naložbe znaša po projektantskem predračunu slabih pol milijona evrov. Pri prijavi na razpis smo sodelovali s podjetjem Zelen in partnerji d.o.o. iz Nove Gorice. Sedaj se lahko začne postopek izbire izvajalca, tako da bi z deli začeli v začetku septembra, kot je predvideno v potrjenem investicijskem programu. Najpoznejši rok za pridobitev uporabnega dovoljenja pa je konec septembra 2011.

Nives Prijatelj, dir. občinske uprave; Slika: Arhiv občine



Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje



Z obnovo večnamenskega objekta do prepotrebni prostorov

Za več znanja na podeželju Slabo obiskana predavanja

Občina Kanal ob Soči in Lokalna akcijska skupina LAS za razvoj sta tudi v letošnjem letu in sicer od januarja do aprila organizirala predavanja z različno tematsko vsebino. Predavanja so bila objavljena v katalogu izobraževanja, tega pa je brezplačno prejelo vsako gospodinjstvo v občini.

Piše: Nika Testen, TIC Kanal

Na vsa predavanja in delavnice je bil vstop prost. Namesto prvega predavanja na temo zakonskih podlag za registracijo dopolnilnih dejavnosti na kmetiji, ki je žal odpadlo zaradi premajhnega števila prijavljenih, smo v marcu organizirali delavnico za osnovni šoli Kanal in Deskle na temo "Uporaba jabolk in tehnologija predelave in obdelave" v okviru njihovega rednega pouka. S tem smo želeli pri najmlajših vzbuditi skrb za zdravo prehrano ter jim predstaviti različne možnosti uporabe jabolk. V februarju je sledilo predavanje o pogojih za predelavo živil rastlinskega izvora za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji. S predstavitvijo svojih izkušenj in izdelkov (različnih marmelad, češnjevoga vina, žganja iz češenj) se na je pridružila tudi Kmetija Mavrič iz Goriških brd. Ker smo v občini pridobili nove sobodajalce, smo zanje in za tiste, ki to dejavnost že opravljajo, organizirali predavanja na temo registracije

sobodajalstva in vodenja poslovnih knjig. V marcu pa je sledil sklop treh predavanj na temo človek, okolje in hrana, ki jih je pripravil magister Stipe Hečimović.

Kljub temu, da smo javnost obveščali o predavanjih na spletnih straneh TIC-a, v oglasnih omaricah po občini in preko kataloga izobraževanja ter da so bila predavanja za vse udeležence brezplačna, je bila udeležba zelo slaba.



Foto: TIC Kanal

Delavnice za mlade o zdravi prehrani in uporabi jabolk

Dom Valentina Staniča Obnova v polnem teku

ROČINJ – Občina je lani na javnem razpisu za ukrep 322 - obnova in razvoj vasi, ki ga je objavilo ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, pridobila sredstva za sofinanciranje obnove stare šole. Izvajalec, družba Euroinvest iz Nove Gorice, je z deli začel letošnjega januarja, celotna obnova bo končana v juniju, do septembra pa bo objekt predan v upravljanje krajevni skupnosti Ročinj.

Zunanost glavne stavbe bo ostala praktično nespremenjena, na novo se bodo na severni strani dozidale sanitarije in prenovila lopa na južnem delu dvorišča. Prostori bodo urejeni za potrebe krajevne skupnosti, krajanov in društev. Tako bo v kleti mladinska soba, pritličje bo namenjeno za krajevno skupnost (sejna soba, društveni prostori), v nadstropju pa bo manjša večnamenska dvorana za razne prireditve. Vrednost projekta znaša 233.907 evrov.

Kristina Marinič, Občina Kanal ob Soči



Foto: K. Marinič

Stara ročinjska šola bo zaživela v novem duhu

Radodarni do novorojenčkov

Kanalski občinski svet je na svoji marčevski seji sprejel sklep, da se višina enkratnega prispevka občine za novorojence s 1. aprilom 2010 poveša s prejšnjih 333,83 na 400 evrov. Občina Kanal ob Soči izplačuje prispevek za novorojence od oktobra 2001, ko je znašala višina prispevka 25.000 tolarjev, leta 2003 se je le-ta povešal na 36.000, zadnji dvig na 80.000 tolarjev pa je bil sprejet leta 2006. Kanalska občina je tako po novem med tistimi, ki so do bodočih staršev med radodarnejšimi. Po podatkih za november 2009 prispeva ob rojstvu otroka tolminska občina 125, občina Ajdovščina 187, mestna občina Nova Gorica pa 417 evrov.

Koliko otrok pa bo ta sredstva pri nas sploh prejelo? Še vedno smo med demografsko ogroženimi območji z zelo velikim deležem starejšega prebivalstva. Družine z več otroki so redke izjeme. Mladi se po študiju ne vračajo domov, ker dela zanje preprosto ni. Letos zapuščajo osnovno šolo v celotni kanalski občini samo en skromen oddelek otrok - v Kanalu 18, v Desklah pa 8. Desklam, ki so pred leti imele po dva oddelka, je skorajda grozil kombinirani pouk. Trenutno so vse podružnične šole zaradi premajhnega števila otrok prazne in čakajo na boljše čase. Nekoliko bolj spodbudni so podatki o vpisu prvošolčkov. Teh bo v kanalski osnovni šoli 31, v Deskle pa je trenutno vpisanih 19 bodočih šolarjev. V zadnjih dveh letih pa je mogoče videti malo več otroških vozičkov, saj se je leta 2008 rodilo 58, leta 2009 pa 66 otrok. Morda pa pomenijo časi recesije in "zatiskanja pasu" vendarle večjo odprtost za življenje.

Svetniki so jo s potrditvijo povečanega prispevka za novorojence to že pokazali.

Irena Hočevnar Križnič

Za enotne označbe

Občina Kanal ob Soči je pristopila k projektu za ureditev enotnega označevanja objektov širšega javnega pomena. Prav tako to velja tudi za gostinske lokale in drugo turistično ponudbo v naseljih ob državni cesti na območju občine.

Pri izdelavi Elaborata sta upoštevana Zakon o javnih cestah (Ur.l. RS, št.33/2006, 45/2008, 57/2008) ter Pravilnik o prometni signalizaciji in prometni opremlitvi na javnih cestah (Ur.l. RS, št. 46/2000, 110/2006, 49/2008, 64/2008).

Po naštetih predpisih je možno označiti tiste objekte, ki izpolnjujejo pogoje glede vrste dejavnosti, urejenosti dostopa z državne ceste ter možnost parkiranja obiskovalcev zunaj prometnih površin ob državni cesti. Označba (lokacija), oblika, velikost, vsebina in barva lamel je predpisana v Pravilniku.

Realizacijo oziroma soglasje za tovrstne postavitve je občina pridobila od upravljalca državnih cest (DRSC).

Tekst: Nataša Peternel; Slika: Arhiv TIC



Lažje do cilja z usmerjevalnimi tablam

Klemen Stanič,
občinski svetnik (LDS)

Ekološko do zastrtih lepot

Ob spomladanskih sprehodih nas pozdravljajo prvi znanilci prebujajoče se narave. V tem času pa narava ne more prikriti posledic nevestnega človeškega ravnanja. V minuli zimi so narasle vode in burja pripomogli k "dvigovanju zastav" po drevesih. Tega pojava v zadnjih letih nismo bili več toliko vajeni, pa vendar, kot da bi nam narava skušala bolj nazorno povedati, da naše ravnanje še ni usmerjeno v pravo smer in vsega v zvezi s tem še nismo postorili. Lahko se tudi vprašamo, mar se naša okoljska zavest slabša? Mislim, da ne!

Tudi če naša mladina v svoji mladostniški vzhičenosti odvrže embalažo ali kaj drugega, ima že globoko v sebi privzgojeno zavest spoštovanja čistega okolja, ki bo prišla na dan kdaj pozneje. Mislim, da je vse več ljudi ozaveščenih. Ta odnos je v naši dolini globoko zakoreninjen, saj so nas pretekla obdobja gospodarskega razvoja in proizvodnje azbestcementsa globoko zaznamovala in privedla do prvega organiziranega gibanja za čisto okolje v zgodnjih osemdesetih letih prejšnjega stoletja. To je bilo v letih, ko se v Evropi o varovanju okolja še ni veliko govorilo. Terenski odbor pod okriljem Krajevne skupnosti Anhovo-Deskle ne deluje več, delo odbora in pretekle izkušnje pa so med našimi ljudmi usidrane in za seboj puščajo stalno željo po nenehni izboljševanju.

Skozi ta dejstva naše preteklosti in načela odgovornega ravnanja do okolja je potrebno gledati tudi na nadaljnji razvoj naše občine. Načini oblikovanja oziroma urejanja naselij, gradnje bivalnih in poslovnih objektov, umeščanje v prostor, uporaba ustrezne komunalne tehnologije v naseljih so postopki in projekti, ki morajo izhajati iz smernic z dobro okoljevarstveno podlago. Zasnovani projekti morajo biti javnosti predstavljeni in skozi javno razpravo dopolnjeni z vsemi tehničnimi predlogi.

Prostor in okolje, ki ga bomo pravilno oblikovali, bosta razkrila vse danosti in zastrte lepote te doline.

V tej smeri razvoja bomo ljudje, ki tu živimo in naši zanamci imeli zavidanja vredni življenjski prostor, ki bo omogočal nadaljnji trajnostni razvoj na vseh področjih. Storjenega je bilo že veliko, a potrebno bo postoriti še več.

Verjamem, da to zmoremo z lastnimi močmi in lastnim znanjem.



Foto: Osebni arhiv

Novi ponudniki nastanitve

Občina Kanal ob Soči je lani objavila javni razpis za spodbujanje razvoja turistične infrastrukture. Tokrat so bila sredstva namenjena izključno razširitvi nastanitvenih zmogljivosti v občini. Na novo smo v občini pridobili tri sobodajalce in sicer v Kanalu sta to **Minka Wolhar**, ki je apartma "Pod gradom" že uredila in je namenjen turistom, ter **Marko Valentinčič**, ki bo svojo naložbo dokončal do poletne sezone. V Ajbi pa bo na novo urejen apartma, ki je tik pred dokončanjem. Sredstva iz razpisa je pridobil tudi **Silverij Bajt** za ureditev nadstandardnega apartmaja ter dveh sob v **gostišču Križnič**.

Informacije o ponudnikih prenočišč in gostinski ponudbi v občini posreduje **TIC Kanal** po telefonu brezplačno, preko elektronske pošte ali neposredno v svoji pisarni.

Vsem ponudnikom ponujamo tudi brezplačno oglaševanje na naši spletni strani www.tic-kanal.si in v zgibanki o Kanalu.

Nika Testen, TIC Kanal

Branko Drekonja – Kuštro, umetnik Misel, ki ustvarja in roka, ki realizira



Poznate ga kot Kuštrot, slikarja, avtorja mask Morščanskega pusta. Morda vam je znan kot scenograf, nenazadnje kot avtor knjige *Po sledih Ernesta Hemingweya*. Morda pa ne veste, da se je ukvarjal tudi s stripom, z oblikovanjem znakov, plakatov in odmevnega macesen (po Groharjevem delu) za razstavo slovenskih impresionistov v Narodni galeriji. Pa da je tudi kipar, ki svoje skulpture vari iz železa. Tisti, ki ga poznamo, pa dobro vemo, da je poln idej, stari roker, predvsem pa prijeten in zanimiv sogovornik.

Sprašuje: Petra Paravan
Slike: P. P. in osebni arhiv

Zakaj vzdevek "Kuštro"?

Nekje med letoma 1971 in 1976, ko sem bil zaposlen kot ključavničar v Salonitu in razburjal starejšo generacijo s košato grivo, me je s tem imenom krstil pokojni Pavel Debenjak-Sk'lar. Sicer pa je ta nadimek danes brezpredmeten.

Ti je znan izvor priimka Drekonja?

Zanimiv priimek. Nekoč sem v Ljubljani na nekem uradu povedal svoje ime in priimek, pa je "muza", ki je zapisovala podatke skoraj padla s stola od smeha. Ni čudno, da si je marsikdo od žlahte spremenil priimek, ki ga lahko zasledimo v matičnih knjigah Kanalske Idrije nekje od leta 1700. Omenjena je tudi povezava z beneško vasico Dreka, poleg tega pa še transformacija priimka iz Trakonja v Drakonja (1602) in Drekonja (1664).

Kakšne spomine imaš iz otroških let?

Že kot otroci smo se morali znajti, kot smo vedeli in znali, saj od vseh dobrobiti civilizacije nismo imeli kaj dosti več, kot imajo danes v kakšni zakotni afriški vasi. Glava igrača in zabava so nam bili ostanki iz 1. svetovne vojne in so nas kot magnet privlačile kaverne in potoki polni "zakladov".

Spomnim se tudi kako smo zbirali znamke. Ker bi jih rad imel čim več, sem jih sam risal in delal perforacijo s staro singerco. Takrat je nastal tudi prvi strip. Ker je imel oče star fotoaparati še iz 2. svetovne vojne, smo se tudi otroci navdušili in si izdelali fotoaparati iz škatlice vžigalic, tako da se je leta s potegom nitke odprla oziroma "sprožila". V škatlici je bil zrolan papirnat trak, na katerega sem risal zgodbe oziroma portrete. Mislim, da sem enkrat celo narisal



Jelen in košuta (30 cm)

staro babo, ki serje za grmom (na akademiji sem kasneje v slikovnem gradivu zasledil Rembrandtovo grafiko na isto temo.)

Kakšna je bila tvoja pot izobraževanja in službovanja?

Ker me je zanimalo vse, razen šole in učenja, je bilo jasno, da s takšnim študijem ne bo nič in tako so starši molili, da bi izdelal vsaj poklicno šolo in prišel do kruha. In tako sem začel služiti kruh, začenjen z azbestom v anhovskem Salonitu, kar pa ni bilo to, kar bi si človek najbolj želel. Risal sem tudi karikature za tovarniški časopis, ob delu pa sem eno leto obiskoval šolo za oblikovanje.

Po štirih letih v Salonitu se mi je ponudila priložnost v gledališču, zato sem pri prič zapustil nesrečni kraj in odšel novim dogodivščinam naproti. V gledališču sem bil zaposlen kot rekviziter od 1976 – 1979. Delo je bilo zanimivo, saj sem bil vedno v toku nastajanja predstave, tako da sem znal tekste že skoraj na pamet.

Ukvarjal sem se z izdelovanjem rekvizitov, poslikavami in tako dalje ter počasi začel razmišljati o vpisu na likovno akademijo. Z **Renajem Čopijem** iz Bovca, s katerim sva se spoznala v Salonitu, sva menila, da si upava iti na sprejemne in leta 1978 sva se odpravila v Ljubljano. Seveda sva odpadla kot osrana goloba. Za naslednje leto sva sklenila, da stvari ne bova prepustila naključju in sva se pripravila še enkrat na sprejemne izpite v Ljubljano, a hkrati že urejala papirje za akademijo v Firencah. Meni je v Ljubljani uspelo, Čopi pa se je vpisal na akademijo v Firence.

Kakšna so bila študentska leta?

Štorij iz študentskih let je za celo knjigo. Čeprav se nisem mislil več vračati v teater, sem kljub temu vpisal poleg slikarstva tudi scenografijo in kostumografijo, v četrtem letniku pa sem se začel ukvarjati s stripom. V Mladini so namenili nekaj prostora tudi stripu, ki so ga v glavnem prispevali študentje arhitekture. Ker sem menil, da jaz znam to drugače, sem začel pošiljati prispevke najprej za "mlada pota", katerih urednik je bil **Blaž Ogorevc** in so bili v njih objavljeni prispevki nadebudnih stihoklepcev. Nato sem začel s kratkimi enotabelnimi stripi in na natečaju tudi dobil prvo nagrado za kratki strip "Buditelj naroda". Takrat sem spoznal tudi **Sašo Jankoviča**, prav tako striparja, s katerim sva začela razmišljati o daljših avtorskih stripih. V mislih sva imela najprej Visško kroniko, potem pa je Sašo napisal scenarij za pustolovsko zgodbo in pri tem je tudi ostalo. Nato je v Mladini pod okriljem **Iva Štandekarja** pridvela nova generacija striparjev, ki so se stvari lotili dosti bolj ambiciozno.

Kar se mojih prizadevanj na tem področju tiče, mi je s pomočjo ZSMS Nova Gorica uspelo vse skupaj spraviti v zvezek "Strip je oro-



1. nagrada na natečaju Mladine

že, vzemi ga v roke", tako da so bili stripi predstavljeni tudi na razstavi slovenskega stripa v Celju in kasneje omenjeni v Zgodovini slovenskega stripa **Iztoka Sitarja**. Seveda je v tistih časih začela delovati tudi slovenska retrogarda **IRWIN**, s katerimi, razen nekaj malenkosti, nisem kaj prida sodeloval. Me je pa vrag ta čas znova zanesel v gledališče, tako da sem v Slovenskem mladinskem gledališču sodeloval pri nekaterih imenitnih predstavah, ki so jih režirali **Janez Pipan**, **Tomaž Pandur** (Seherezada), **Vito Taufer**, **Dragan Živadinov**, **Matjaž Pograjc** in drugi. Srečal sem številne zanimive ljudi iz sveta gledališča. Moj prispevek k vsemu temu cirkusu ni bil ravno za Borštnikovo, se pa gotovo lahko meri v tisočih kvadratnih metrih poslikanih in popleskanih površin, v kubikih obdelanega stiropora itd. Razen nekaj scenografij, sem se v glavnem ukvarjal s poslikavo scen, kaširanjem, kiparstvom, oblikovanjem rekvizitov, mask in tako naprej.

Kako pa je bilo s samim slikarstvom?

Seveda je bilo vmes obdobje slikanja, ko sem hodil na ex tempore



Iz cikla "Razvratne muze"

(Piran, Opatija, Špeter slovenov), kjer je padla kakšna odkupna nagrada. Enkrat sem se udeležil tudi



Slika z ex-tempora v Opatiji

bienala mladih na Reki (takrat sem bil še mlad).

Risbe so nastajale kot stranski produkt ilustracij, ko mi je kaj zatežilo ali pa so nastajale kar tako – vleči linijo, pa kar ti pade na pamet.

Govoriš o risbah oziroma krokijih, s katerimi si razstavjal v Mojo Caffè v Ročinju?

Ja. Med risarskim materialom, ki se je v vseh teh letih nabral v mapah, je bilo veliko risb, ki jih nekateri označujejo za kvantaške, obscene, pohujšljive. Lepega dne sem vse to poskeniral in nabralo se je čez sto primerkov te zanimive tematike, ki sem jo sklenil razstaviti. Primeren kraj je bil **Mojo Caffè** v Ročinju. Risbe sem montiral na panoje z izrezanimi okenci in vse skupaj pritrtil na strop lokala.

Razstavo sem poimenoval **Razvratne muze**, po zbirki francoske kvantaške, erotične poezije v prevodu **Aleša Bergerja**.

Kot se podobi za stare rokerje, na odprtju razstave niso igrale gosli, ampak je do jutra našel rock bend **Leva noga** z obale. Otvoritveni govor je imel **Aleksander Jankovič Potočnik**, z recitalom sta prireditev oplemenitila **Ivan Volarič Feo** in **Nevenka Vrančič**. Ko je direktor založbe **Ad Pirum Anton Marn** uzrl svinjarijo na stropu, je v valu navdušenja sklenil sponzorirati katalog (tako da smo lani jeseni priredili še zatvoritev razstave s predstavitev kataloga, za katerega je spremno besedo napisala **Klavdija Figelj**, zatvoritveni govor pa je opravil **Aleksander Jankovič Potočnik**.

Zatvoritev je trajala do zgodnjih jutranjih ur, saj so to pot našel **Ana Pupedan**. Lahko vam je žal, ker niste bili zraven, vi, sovražniki kulturnih prireditev.

Kako nam lahko predstaviš kiparske stvaritve?

Kiparske stvaritve se navezujejo na tematiko 1. svetovne vojne, za katero sem se začel ponovno zanimati v drugi polovici 80-ih let. V glavnem sem iz ostankov granat, eksplozivnih cevi in drugega sestavljal svečnike, križe...

Porodila se je zamisel, da bi naredil kocko iz zemlje, ki bi jo obrezal z laserjem, da bi se videli preseki granat, pušk, nabojev, čevljev, čelad, korenin. Idejo sem izpeljal šele čez nekaj let, ko smo v novogoriškem gledališču delali pri predstavi **Ljubezen dobrega moža**, ki je obravnavala temo 1. svetovne vojne.

Nekdo bi moral narediti v rotundi instalacijo, ker pa zato ni bilo sredstev, sva se posla lotila z mojim kolegom **Vasjo Kokljem**, s katerim sva takrat sodelovala pri predstavi. Seveda so pomagali tudi člani Društva soška fronta, ki so pritoririli ves material in pomagali pri postavitvi.

Kocka je uspela, kasneje sem jo razstavil v Slavini pri Pivki, sedaj pa je na ogled v trdnjavi Kluže. Kasneje je iz vojaškega železa nastalo kar nekaj razpel, manjših figuric in živali, ki se sedaj nahajajo na raznih koncih Primorske.

Kako se je začelo tvoje sodelovanje pri morščanskem pustu?

To je že tudi ena dolga štorija. Če je bilo na začetku moje sodelovanje omejeno le na izdelavo kakšne maske, se je kasneje postopoma razširilo na celostno podobo pusta. Osnovnemu sprevedu po vasi smo dodajali nove elemente, kot so prizorišče za osrednji nastop "na Gorici", program, lik komentatorja in voditelja **Zdravkoto**, pustni časopis **Morščan** itd.

Kaj je posebnost Morščanskega pusta?

Če govorimo o posebnostih, je ena izmed njih gotovo ta, da kljub karnevalskemu tipu pustovanje še vedno ostaja v vasi in tradicionalno obišče vse hiše, medtem ko se etno pust seli v mestna središča. Omeniti je treba, da smo v Morščkem ohranjali tradicijo neprekinjeno od konca 2. svetovne vojne, tako da smo bili nekaj časa posebni že samo za to, ker smo sploh imeli pustovanje, medtem ko v vaseh naokoli že zdavnaj niso več zganjali pustnih vragolij in ni bilo od Gorice do Tolmina nobenega vrednega dogodka te vrste.

Posebnost je tudi, da so vse maske moje avtorsko delo in za vsako pustovanje posebej izdelane, razen nekaj likov, ki se pojavljajo več sezon zapored (**Zdravko**, **Arlekin**).

Katera pustna tematika je po tvojem mnenju najbolj vžgala ali se vtisnila v spomin?

Turistični vlak (1987) je bil gotovo eno prvih odmevnih pustovanj. Izdelali smo lokomotivo in dva vagona, poleg tega pa še maske štirih kanalskih turističnih "delavcev". Še največ veselja je imela mularija, saj so se na pustni terek odpeljali v šolo kar z vlakom.

Starejše generacije imajo v lepem spominu pustovanje Jugoslavija (1989), kjer so bili zastopani narodi bivše države skupaj z nekaterimi razpiti politiki, kot so **Stane**

Leban – Rambo, **Slobo**, ki je jahal na zmaju – Jugoslaviji, vse skupaj pa je začel **Sime Kodolja**, ki je ravno takrat imenitno imitiral **Janeza Stanovnika** in požel ovacije, kjerkoli smo se pojavili. Njegov "nihče nas ne bo pošiljal v Filadelfijo"« je postal nesmrten.

Mogoče bi še izpostavil **Talibane** (2002), kjer je poleg mask prišla do izraza tudi scenografija, saj smo "na gorici" postavili talibansko taborišče z živimi ovčami, tabornim ognjem, vse skupaj pa popestri z zračnimi posnetki preletov letal.

Kdaj si se srečal z literaturo Ernesta Hemingwaya?

S Hemingwayem in njegovo literaturo se nikoli nisem kaj dosti ubadal. Roman **Zbogom orožje** sem prebral že zelo zgodaj in pozabil nanj.

Kako je prišlo do ideje o knjigi?

V drugi polovici 80-ih let, ko me je znova zgrabila raziskovalna mrzlica iz otroštva, se nam je pri potepanju po bojiščih iz 1. svetovne vojne večkrat pridružil kolega iz stripovskega obdobja **Aleksander Jankovič Potočnik**, ki je bil tako kot mi navdušen raziskovalec vojaških ostalin.

Iz teh pohodov se je kasneje porodila ideja o **Društvu Soška fronta**, katere glavni pobudnik je bil **Simon Kovačič** iz Sempetra. Društvo

idejo, da bi trasirala Hemingwayovo pot. Seveda je bilo že takrat jasno, da se Hemingway ni potikal tod okoli in je vire za svojo zgodbo črpal iz pripovedovanja udeležencev oziroma njihovih zapisov. Ker je bilo v spremni besedi prevoda romana navedeno, da se je pisatelj osebno udeležil bojev pri Kobaridu, sva nekaj časa kljub vsemu dopuščala možnost, da je vsaj opis Banjšic njegova osebna izkušnja. Končno sva se sprijaznila z dejstvom, da je Hemingway prišel v Evropo in na bojišče na Piavi šele leta 1918, kjer je bil julija pri kraju Fossalta tudi ranjen.

Tukaj je bilo treba narediti miselni preobrat. Ni nujno, da opisujemo Hemingwayovo pot, opisali bomo pot njegovega junaka Henryja! Vse skupaj bi ostalo pri ideji, če se nad zamislijo ne bi navdušil direktor založbe **Ad Pirum Anton Marn**, ki je vodil celoten projekt, in končno tudi župan občine Kanal ob Soči **Andrej Maffi**, ki je projekt podprl.

Knjiga je izšla decembra lani, prva predstavitev je bila v gostišču Križnič v Kanalu, sledilo je še nekaj predstavitev in novinarska konferenca v Mladinski knjigi v Ljubljani. Zanimivo je, da je bilo v tisku objavljenih precej člankov, na **Valu 202** je **Jure Longyka** posvetil knjigi celotno oddajo **Telstar**, televizija pa nas ne "šmirgla", niti lokalna. Če bi bili lepi kot Jan Plestenjak, bi bilo gotovo vse drugače.



Kuštrova odmevna kocka

je bilo registrirano leta 1995 z namenom ohranjanja in proučevanja dediščine 1. svetovne vojne. Jasno je, da smo takoj prebrali vse dosegljivo gradivo v slovenščini na to temo.

Pri ponovnem prebiranju Hemingwayevega romana sem postal pozoren na prepričljiv opis poti in krajev v naši neposredni okolici. Kljub temu, da na nekaterih mestih krajevna imena niso omenjena, je bilo takoj jasno, da opisuje pot od Gorice, čez Brda, po dolini reke Idrije, Lig, Soško dolin do Kanala. Skratka, vsi opisi se nanašajo na odsek fronte med Plavami in Kanalom.

Z Aleksandrom sva večkrat debatirala o tem in se navduševala nad

Kakšne načrte imate s knjigo?

V načrtu imamo tudi angleški prevod, ki ga bomo dodatno oplemenitili s slikovnim gradivom in z morebitnimi novimi dejstvi. Ko sem na spletu brskal za novimi podatki, sem našel na Američana, ki je iskal informacije o krajih, opisanih v romanu, in možnosti ogleda letih. Očitno bo prevod v angleščini več kot dobrodošel.

Naj na koncu omenim, da je izvod knjige dobil v roke tudi pisateljev vnuk **John Hemingway**, ki občasno prebiva v Italiji. V šali je izjavil, da se bo moral zaradi knjige naučiti slovenščine.

Vsekakor ga bomo povabili in popeljali po krajih, ki jih v romanu opisuje njegov ded.

Krajevni urad pred zaprtjem? Hitreje do listin, a uporaba šepa

Marsikdaj se prebivalci manjših krajev, tudi Kanal ni nobena izjema, jezimo, da živimo na obrobju, odmaknjeno in smo prikrajšani za marsikaj, kar nudijo mesta. Včasih pa se tistega, kar imamo, ne znamo ali nočemo posluževati in to tudi izgubimo. V zadnjih letih je v Kanalu kar nekaj prostorov, ki prazni samevajo in čakajo na boljše čase. Se jim bodo pridružili tudi prostori Krajevnega urada v Kanalu in v Kalu nad Kanalom?

Piše: Irena Hočevnar Križnič



Foto: Arhiv Občine

B. Berlot v kanalskem Krajevnem uradu

Na Goriškem se predvsem po za-
slugi Tanje Kralj, vodje Oddelka
za upravnopravne zadeve v Novi
Gorici, zaenkrat to še ni zgodilo.
Po Sloveniji so z zaprtjem uradov
v manjših krajih racionalizirali pos-
lovanje, v Novi Gorici pa so se naj-

prej pogovorili z župani in Občina
Kanal ob Soči zagotavlja prostor
in sredstva za elektriko, ogrevanje
in vodo. Tako je zaenkrat urad v
kraju tudi ostal. Vendar pa je nje-
gov obstoj odvisen od števila stori-
tev, ki jih krajan opravijo tako re-

koč pred svojim pragom. **Breda
Berlot**, ki je zaposlena v Kanalu,
pravi, da se teh storitev premalo
poslužujejo, čeprav po potrebi sa-
ma pride tudi na dom.

Krajevni urad, nekoč bolj poznan
kot matični urad, nudi krajanom
različne storitve. V istem dnevu
nam izdajo izpisek o rojstvu, po
domače "rojstni list", izpisek o
smrti ali sklenitvi zakonske zveze,
potrdilo o državljanstvu in priznan-
ju očetovstva. Priznanje očetovstva
je v zadnjem času mogoče dobiti
že pred rojstvom otroka, ki ni rojen
v zakonski skupnosti, če ga prideta
skupaj podpisat oba partnerja. Vse
storitve matične službe so brezpla-
čne.

Enako dolgo kot v Novi Gorici je
treba čakati na potni list ali osebno
izkaznico, kajti vsi ti dokumenti se
izdelujejo v Celju in je zato čakalna
doba odvisna od potreb cele Slove-
nije. Trenutno je to od pet do se-
dem dni, poleti pa nekoliko dlje.
Ob koncu leta in v naslednjih dveh
letih pričakujejo povečano število
vlog, ker bo starim dokumentom
potekla veljavnost. V Novi Gorici
je na izdajo vloge marsikdaj potre-
bno čakati pred vrati v vrsti, med-
tem ko bi doma to opravili veliko
hitreje.

Na krajevnem uradu pa dobimo
še potrdila o stalnem bivališču ali
o skupnem gospodinjstvu, stalno

bivališče lahko tu tudi prijavimo
ali odjavimo. Storitve se lahko po-
služujejo tudi tujci, ki začasno biva-
lišče prijavijo ali odjavijo. Urad iz-
daja prav tako potrdila iz zemljiške
knjige (taksa je 9,57 evra) in potr-
dila iz baze geodetskih podatkov,
ki pa so takse prosta. Vedno več
je povpraševanja po upravnih over-
itvah. Na krajevnem uradu vam
namreč lahko overijo podpis pog-
odbe, za katere ni potreben notar-
ski zapis. To so enostavnejše kupo-
prodajne pogodbe ali izjave, ki jih
napišeta stranki. Taksa je samo
1,06 evra, pri overjanju podpisa
pa mora biti prisoten podpisnik in
imeti s seboj osebni dokument.

In še za konec. Krajevni urad zaen-
krat imamo, imeli pa ga bomo, če
bomo najprej pomislili, kaj lahko
opravimo v domačem kraju in ne
hiteli po vsak dokument v Novo
Gorico, kjer nas bo razjezila dolga
vrsta pred vrati urada, na listine
pa bomo čakali enako dolgo, kot
bi doma.

Uradne ure Krajevni urad Kanal

Ponedeljek: 8.-12 in 13.-15.
Sreda: 8.-12. in 13.-17.
Petek: 8.-11. in 12.-13.
(Po dogovoru tudi v četrtek.)
Telefon: 05 3384325

Krajevni urad Kal nad Kanalom
1.in 3. torek v mesecu
od 8.-12 in 13.-15.
Telefon: 05 3306275

Marija Velušček – Zagorčenova, zapisovalka kulturne dediščine Večne življenjske modrosti

BAJTI – "Vsak pregovor potrebuje razmislek, da se nam razkrije njegova
modrost," z nasmehom pripomni in oči se ji zaiskrijo, kakor otroku,
ki želi povedati pomembno stvar. Ob tem takoj pomislim na njene be-
sede, češ, otročje delovanje nikakor ni primerno, ampak negovati otro-
ka v sebi pa je pravi zaklad. Da, da, to pa je bogastvo.

Zapisuje in slika: Petra Paravan



M.Velušček: Zakladi ljudske modrosti

Marija Velušček se je v Bajte priže-
nila iz Markičev, zato je po hiši
imenovana tudi Zagorčenova.

Rodila se je v francoskem mestu
Aumetz, kjer je z družino živela
dvanajst let. Njena starša, mati iz
Kostanjevice, oče pa iz Markičev,
sta z družino odšla boljsemu življe-
nju naproti, saj je oče v omenje-
nem mestu dobil delo v rudniku.
Usoda, v katero Marija verjame,
se je poigrala z njenim življenjem
v povezavi z mejo, kajti že v Franci-
ji je živela v obmejnem mestu v
Loreni, ki jo je okupirala nemška
vojska. Po vojni so se priselili v
Domžale, kjer je obiskovala nižjo
gimnazijo, potem pa so se vrnili v
očetovo rodno vas, prav tako ob-
mejno območje ob reki Idriji.

Bajti so se do prve svetovne vojne

imenovali Prapošče, a že leta 1843
se v starem posestnem listu pojavi
ime Bajthof. Najprej so bile v vasi
štiri hišne številke, do prve svetov-
ne vojne pa je bilo kar devet gos-
podinjstev. Danes živijo v vasi le
še trije.

Ko je Marija "prišla k hiši", so bile
navade še žive, predvsem pa ji je
o njih pripovedovala tašča **Cecilija
Velušček**. Trije otroci, Sandi, Alen-
ka in Majda, so začeli hoditi v šolo,
mož je služboval, ona pa je ob
gospodinjstvih delih začela pisati.
Ob tem pa poudarja, da te navade,
predvsem pa vremenski pregovori,
veljajo le za Bajte.

Poznavalka ljudskih modrosti pa
je tudi vnetja zagovornica venetske
teorije, ki pravi, da smo Slovenci
potomci Venetov, ne pa Slovanov.
Ob zanimanju za zgodovino pa
Marija tudi plete in kvačka ter z
veseljem vrtnari in skrbi za rože.

Po 53-ih letih je obiskala Francijo
in bila presenečena, da ji francoski

jezik sploh ni povzročal težav, s čim-
er je obudila znanje jezika iz otro-
štva. Poleg francoščine pa razu-
me tudi nemščino, kajti v okupira-
nem francoskem mestu so morali
govoriti le nemško. Spominja se,
da je kot otrok občudovala star,
umetelno obdelan kamniti križ, ki
so ga imeli v hiši. In ko ga je znova
zagledala, je bila zadovoljna.

Marija je svoje zapise delila že z
mnogimi, ki so pokazali zanimanje
za njeno delo. Leta 2005 so ob
500-letnici delke v Britofu izdali
knjigo (V zavetju sv. Kancijana),
pri kateri je sodelovala s članki o
navadah in običajih v Bajtih, šoli
v Šeberjaku in vražah. Nekaj prego-
vorov pa namenja tudi našim bral-
cem.

Pregovori

**Špot (zmerjanje) gre z ust u
meder (prsi).**

Tisti, ki ima botoni (gumbe), tisti
jih prodaja.

**Boljš je dober glas, ku srebrn
pas.**

Kruh se u rokah množi.

**Tisti, k muči, devetim hkrai
odgovori.**

Ki se bo kotu kotlu smejal, k sta
qba črna.

**Ce te ni u flancah, te tudi u br-
zotah ni. (Ce te ni v mladih letih,
tudi pozneje ni nič.)**

Ena sama glunja (tleče poleno) ne gori.

Tisti, k žmaga (obrekuje), je ožmagan.

Boj se tistega, ki kar naprej prisega. Tisti, ki zgodaj vstaja, mu kruh ostaja, tisti, ki dolgo spi, se mu slana pr rit drži.

Boljša je prdomisu kukr misu.

Ženske oči pitajo živino.

Dokler je materna moka, lahko ret poka, ko boš sama skrbela, ne boš tako prdela.

Dobro delo nese voda, slabo je zapisano u skalo.

Kdor davka ne plačuje in strehe ne popravlja, sam sebi slovo daje. Nič ni tako skrito, da bi ne bilo očito.

Mlinarski pregovori

U malnu se dvakrat pove.

Boljš so majhne merce in goste, kukr velike in redke.

Mlinarska in oštirska dekleta niso za kmeta.

Božji mlini meljejo počasi, ma gvišno.

Živalske primerjave

Kar mačka rodi, vse rado miši lovi.

Vsakemu konju se brazda najde.

Je samaguten (samogolten) ku pes.

Je nekreten (nemaren) ku pes.

Smrđi ku pes.

Je nesrečen ku pes u cerkvi.

Je tako jezen, da skaka ku lintver.

Je tako jezen, da je zelen ku brušjan (bršljan).

Ne gane se ku kovalir (sviloprejk).

Pregovori za vreme, ki veljajo samo za Bajte

slabo vreme:

Ko se sliši od Stare gore zvon

Ko potoki gučijo in hitro presahnejo

Ko lisjak blizu hiše laja

Ko se oglašja duhtür (skovir)

dež:

Ko polž lazar leze po suhih tleh

Ko hudournik (petelin) poje ponoč ali sopara:

Ko se kamen spoti

nevihta:

Ko sokolč (kanja) močno kriči

sneg:

Ko krljč (ptiček kraljič) okoli hiše leta

lepo vreme:

Ko se sliši od sv. Pavla zvon v Benečiji

Ko gre megla s Krna na Gorico (in obratno za slabo vreme)

Zaživelo občinsko redarstvo Od prometa do odpadkov

Sredi leta 2006 so tri občine zgornjega Posočja, med prvimi v Sloveniji, izkoristile možnost racionalnejšega poslovanja in ustanovile Medobčinsko upravo občin Bovec, Kobarid in Tolmin s sedežem v Bovcu. V letu 2009 se je za tako obliko racionalizacije odločila tudi Občina Kanal ob Soči in to so potrdili tudi vsi štirje občinski sveti. Medobčinska uprava tako deluje od začetka letošnjega leta tudi v kanalski občini.

Piše: Mag. Simon Leban, direktor Medobčinske uprave

Tovrstno racionalizacijo podpira tudi država, saj prispeva polovico sredstev za delovanje organa skupne občinske uprave na kar štirih področjih. To so inšpekcijsko nadzorstvo in občinsko redarstvo, upravne ter strokovne naloge na področju urejanja prostora, naloge na področju zagotavljanja in izvajanja javnih služb ter naloge notranjega finančnega nadzora in proračunskega računovodstva.

Občinski svetniki so se, za začetek, odločili na skupni organ prenesti zgolj inšpekcijsko nadzorstvo in občinsko redarstvo, saj gre za področje dela, ki je bilo v preteklosti v večini občin ustanoviteljic, milo rečeno, podhranjeno.

Delo je zelo obširno, saj redarji in inšpektor, poleg nekaterih obveznosti, ki so določene z državnimi predpisi, nadziramo izvajanje vseh občinskih odlokov. Kjer pa občine določenih življenjskih okoliščin še nimajo reguliranih, odloke in druge občinske predpise predlagamo v sprejem oziroma jih kot osnutek celo sami pripravimo za obravnavo.

Kot že omenjeno, je področij dela veliko in bi bilo že naštevaje suhoparno, zato se pri delu osredotočamo na tista najnujnejša oziroma delujemo po prioritetah. V preteklih letih smo tako nadzirali nedovoljeno kampiranje oziroma prenočevanje na javnih krajih.

Skrbeli smo za zunanji videz naših krajev, ko smo poleg drugega poskrbeli za to, da so odgovorni ali lastniki z javnih površin odstranili zapuščena vozila. Opravljali smo nadzor nad pravilno uporabo

vstopno-izstopnih mest na reki Soči. Seveda smo ob vsem tem nadzirali tudi mirujoči promet. Poleg tega smo imeli največ dela z javnimi prireditvami, neurejeno komunalno infrastrukturo, predvsem z greznicami, s padalci, komunalnimi odpadki, plakatiranjem, spori o zemljiščih, ki so javno dobro, z nadzorom nad prijavo oddajanja turističnih nočitev, v času poletne sezone pa tudi z režimom parkiranja ob reki Nadiži.

Pri svojem delu uspešno sodelujemo s krajevnimi policijskimi postajami, z državnimi inšpekcijskimi službami in Zavodom za gozdove. Tako smo pripravili že več skupnih akcij, ko smo poleg kampiranja "na črno" opravljali tudi nadzor nad nedovoljeno vožnjo v naravnem okolju, organiziranim turizmom na Soči ter evidentirali nekatere nedovoljena odlagališča odpadkov in opredelili pristojnosti za njihovo sanacijo.

Kljub vsemu opravljenemu delu pa ugotavljam, da so pričakovana občanov še večja. Neprestano se vrstijo prijave glede posegov v prostor, kličejo nas zaradi nedovoljenih kampiranj, ogromno je prijav nepravilnega parkiranja vozil, tako na prometnih površinah kot izven njih.

Nasploh je zaznati, da so občani tako službo zelo pogrešali, poudariti pa moram, da vsega čez noč ni mogoče postoriti.

V občini Kanal ob Soči imamo od letošnjega 1. februarja zaposlene redarja, ki ima pisarno nad poslovnimi prostori TIC-a, Pionir-



Redarju Eriku de Pasarelliju dela ne zmanjka

ska 2 v Kanalu.

Dosegljiv je na telefonu: 05 39 81 217 ali 031 327673. Za vse občane sem neprestano dosegljiv tudi sam na številki 041 728 615. Seveda načrtujemo v prihodnje tudi uradne ure, ko bi bili občanom na razpolago za inšpekcijske in redarske zadeve.

Smiselno in racionalno pa je, da najprej evidentiramo dejanske potrebe po taki obliki delovanja in se temu primerno organiziramo.

O vsem tem bomo občane pravočasno informirali na spletnih straneh Občine Kanal ob Soči, vsekakor pa smo veseli kakršne koli pobude in predlogov za bolj dostopno, prijazno in učinkovito delo.

Z delom celotne Medobčinske uprave so najmanj enkrat letno podrobno seznanjeni vsi svetniki občin ustanoviteljic. Tako naj, zgolj za informacijo, za konec v enem stavku povzamem, da smo lani vodili skupaj 1.957 postopkov, izrekli 609 opozoril in izdali 1.086 plačilnih nalogov in 172 odločb oziroma odredb zaradi kršitev zakonov ali občinskih predpisov, za katere smo pristojni. Poleg navedenega pa smo dodatno zaračunali še za 10.978,66 evrov turistične takse.

Ganljivo srečanje malonogometašev Klapa, ki je rasla z žogo

KANAL - V sedemdesetih in osemdesetih letih prejšnjega stoletja se zahtevna kanalska športna javnost ni zanimala samo za odbojko. Vedno več gledalcev so na igrišče ob osnovni šoli s kakovostno in borbeno igro privabili igralci malega nogometa.

Piše: Borut Jurca



Bodo kanalski malonogometaši še kdaj zaigrali skupaj?

Igranje malega nogometa se je v Kanalu začelo spontano, brez kakšnih ambicij. Ob hladnejših poletnih večerih smo se na igrišču zbirali navijači takratnih prvoliigaških klubov Crvene zvezde, Olimpije, Hajduka, Partizana in Dinama in med seboj igrali tekme. Trudili smo se, da smo kar se da dobro zastopali barve klubov in imena naših slav-

nih nogometnih vzornikov. Začeli smo se, takrat še neorganizirani in brez stalnega imena, udeleževati nekaterih malonogometnih turnirjev v Vipavski in Soški dolini. Ime smo si nadeli kar po kraju, gostilni ali podjetju, za katerega smo igrali. Ko je vajeti v svoje roke vzel **Ivica Jelavič – Stipe**, se je izoblikovala ekipa stalnih igralcev malega no-

gometa, ki je Kanal zastopala na turnirjih.

Lahko trdimo, da je bila takrat kanalska ekipa na turnirjih več kot spoštovanja vreden nasprotnik. Z veseljem se spominjamo tekem s tolminskim Albatrosom, Meblom, Deskلامي, Novo Gorico, Šempetrom, Branikom, kobariškim Cezarjem in drugimi.

Nepozabni dožitvi pa zaton ...

Z raznih turnirjev v bližnji in daljni okolici smo prinašali cel kup pokalov in priznanj in jih z zvestimi privrženci malega nogometa primerljivo zalili pred hotelom. Tudi sami smo letno organizirali dva tradicionalna turnirja v malem nogometu: prvomajskega in novoletnega. Na oba turnirja se je vedno prijavilo veliko zelo kvalitetnih malonogometnih ekip, saj sta turnirja slovela po zelo dobri organizaciji in po dobrem obisku gledalcev in navijačev iz širše okolice.

Dva dogodka pa nepozabno zaznamujeta zlato obdobje igranja malega nogometa v Kanalu: prvi je tekma med Kanalom in smučarsko reprezentanco Jugoslavije z **Juretom Frankom, Tomažem Cerkovnikom, Jožetom Kuraltom, Borisom Strelom in Bojanom Križajem** na igrišču ter z legendarnim **Tonetom Vogrincem** v vlogi trenerja; drugi pa sodelovanje v šempetrskem poskusu rušenja **Guinnessovega** rekorda sto ur neprekinjenega igranja malega

nogometa. Splet raznih okoliščin je privedel do tega, da je igranje malega nogometa v Kanalu v devetdesetih letih počasi zamrlo.

... in ponovna oživitvev

Malonogometna pravljica je bila končana vse do januarja letos, ko je nekdanjemu dolgoletnemu igralcu **Draganu Marinicu** uspelo spet zbrati celotno malonogometno klapo. Zbrali smo se v okrepčevalnici v kampu v Kanalu. Navdušeno smo se pozdravljali, kot da se že celo večnost nismo videli, pa čep rav razen dveh kolegov vsi živimo v Kanalu in okolici. Srečanje je bilo nekaj posebnega, nekaj, kar se ne dogaja vsak dan, ko se srečamo na poti v trgovino ali ko hitimo po vnuke v vrtec in se mimogrede pozdravimo, mogoče malo pokramljamo. Na srečanju so na plano privrela čustva, nepozabni spomini, dejanja posameznikov in celotne klape. Zbrali smo se vsi še živeči igralci, razen enega, ki pa je imel tehten razlog, da se srečanja ni udeležil. Drug drugemu smo s pripovedovanjem o dogodkih na raznih igriščih in izven njih razkrivali nekatere v tančico pozabe ovite spomine in v glavah smo spet sestavljali mozaik prekrasnih let, ko nas je družil mali nogomet, mladost in pripadnost klapi.

Na koncu lahko zapišem, da nas je na igrišču, izven njega, v preteklosti in sedanjosti vedno združevalo Dumasovo geslo iz romana Trije mušketirji:

VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE !
Zato smo bili, smo še danes in bomo vedno ostali klapa malonogometašev iz Kanala.

Kampanja NE-ODVISEN.si Risali smo nov dan

V februarju je v naši občini potekala kampanja NE-ODVISEN.si. V njenem okviru smo skupaj s strokovnjaki, predstavniki organizatorjev in animatorjev risali nov dan. Slogan vseslovenske kampanje, katere častni pokrovitelj je sam predsednik države Danilo Türk, je **Nariši nov dan**.

Tekst in slika: Lora Zimic Mugerli

Najprej so ga risali najmlajši, stari od pet do deset let, v športni dvorani v Kanalu. Lutkar **Boris Konomenko** je vodil poučno lutkovno predstavo **Nariši nov dan**. Ob koncu so vsi otroci prejeli brezplačen izvod istoimenske igre.

Z risanjem so nadaljevali mladostniki do 18 let, prav tako v športni dvorani v Kanalu. Rdečo nit aktualne problematike o odvisnosti so vlekli uveljavljeni strokovnjaki: **Fani Čeh** iz Zavoda RS za šolstvo, **Miha Kramli**, terapevt in vodja Centra za zdravljenje odvisnosti v Novi Gorici, ter predstavnik tamkajšnje policijske postaje. Mladostnike je nagovoril tudi župan **Andrej Maffi** in poudaril, kako pomembno je zdrave mladostnikov pri odraščanju v samostojne in odgovorne osebnosti.

Župan je nagovoril tudi številno publiko v kulturni dvorani v Deslah, kjer je bila zaključna prireditvev oziroma interaktivni dogodek za odrasle. S svojim obiskom in strokovno debato so nas počastili predsednica Belega obroča **Vlasta Nussdorfer**, terapevt **Miha Kramli**, zaporniški duhovnik **Robert Friškovec** in predstavnik policijske postaje Nova Gorica. Tokrat je rdečo nit vlekla **Ana-Liza**, ki je s svojimi vložki predstavila problematiko na humoren način. Po koncu uradnega dela si je vsak udeleženec lahko pobliže ogledal prepovedane substance, ki so dosegljive na slovenskem trgu. Mlajši udeleženci so prejeli brezplačen izvod revije za mladostnike **Ne-odvisen.si**, odrasli pa priložnik za odrasle **Tukaj sem**.

Organizator kampanje, **ZAVOD7** iz Solkana, je s svojo ekipo, ki ji dirigira direktor Bojan Kodelja, presegel vsa pričakovanja. Pripravili so kampanjo, ki je strokovna, pou-

čna in predvsem predstavljena na dojemljiv način za vse starosti. V imenu Občine Kanal ob Soči jim lahko le čestitamo in želimo veliko uspeha na poti po Sloveniji.



Mladostniki z zanimanjem prisluhnili o problematiki odvisnosti

Pravo taborniško zimovanje Zasneženi lov na lisico in krst

Taborniški vikend v koči na planini Kuhinja pod Krnom je bil do zadnjega dneva pod vprašajem. V vseh javnih občilih so namreč govorili in pisali o snežnih metežih in delili nasvete, naj ljudje ostanemo, če nimamo nujnih opravil, kar doma. Vendar pa nas, tabornike Roda odporne želve, nekaj snega že ne bo ustavilo.

Pišeta: Demi Munih in Lojzka Reščič; Sliki: Arhiv ROŽ



Skupinska slika z županom A. Maffijem

Tako smo prav prešernega razpoloženja že v petek, 18. januarja, pozno popoldne prispeli v kočo. Zvečer smo izpeljali daljši pohod, ki je

marsikoga pošteno zadihal. Naslednji dan so se taborniki pomerili v lov na lisico. Vodnike je zelo skrbela gosta megla, ki je za-

radi motene vidljivosti nagajala tekmovalcem. Seveda se nihče ni izgubil in je vsakdo našel svojo lisico. Zunaj je bilo zelo mraz, pihal je hud veter, zato smo izkoristili toplo zavetje koč in naše delo nadaljevali v delavnicah, kjer smo urili znanje iz prve pomoči, nadgrajevali spretnost v izdelavi vozlov in vezav, se učili branja zvezdnih kart in še kaj. Seveda zimovanje ni minilo brez dela in družabnih iger na prostem. Kmalu so pred kočjo zrasli snežni bivaki in razni objekti, brez kepanja in "sankanja" brez sank pa tudi ni šlo.

Prosti čas smo zapolnili z različnimi družabnimi igrami, s petjem, seveda pa je večina nestrpno čakala najpomembnejši taborniški obred - krst novih članov.

Zima je ta vikend res pokazala zobe, zaradi novozapadlega snega so bile ceste do koč neprevozne in na tihem smo celo upali, da bomo povratek v dolino zamaknili za kakšen dan, saj nam je bilo tako lepo. Pa se ni izšlo. Ceste so do koč pridno splužili in počasi se je bilo potrebno raziti. Z zimovanja smo se v dolino vsi vrnili polni lepih vtisov. Tudi sneg in mraz imata svoj čar.

Zadovoljni in dejavni

Letno zimsko taborjenje pa je le ena med dejavnostmi, ki jih taborniki Roda odporne želve redno izvajamo. Na občnem zboru društva 18. februarja letos smo podrobno pregledali, kaj vse smo uspeli uresničiti v preteklem letu in na koncu z zadovoljstvom ugotovili, da tega niti ni bilo tako malo.

Že tradicionalno v aprilu praznujemo dan zemlje in dan tabornikov, kar smo začinili z nočnim pohodom z baklami in tabornim ognjem na našem prostoru v Zgornjih Desklah.

Poseben podvig je bila v lanskem letu izpeljava poletnega taborjenja v Puntičeli, saj je bilo zanimanje otrok bistveno večje kot prejšnja leta. Taborjenje organiziramo v sodelovanju z Medobčinskim društvom prijateljev mladine iz Nove Gorice. V desetih dneh, prebitih pod šotori, so otroci imeli priložnost naučiti se vseh morskih radosti. Zadovoljni so odhajali domov z zagotovilom, da se prihodnjic spet vidimo.

Poleg tega smo organizirali lokostrelski turnir in tudi že tradicionalni kosanjev piknik ob koncu oktobra, ko se nam pri izdelovanju buč in preganjanju čarovnic pridruži vsako leto večje število naših krajanov, predvsem otrok.

Tudi za letošnje leto imamo velike načrte in upamo, da jih bomo lahko uresničili.



"Dela" v snegu ni zmanjkalo

Razglednica Zasnežena pobočja in pust

KAL NAD KANALOM - Po štirih sušnih sezonah je letos kalske strmine končno pokrila snežna odeja, ki smo se je smučarski navdušenci iz našega kraja in širše okolice razveselili.

Smučišče, ki ga je v Kalu nad Kanalom postavilo podjetje Salonit Anhovo daljnega leta 1976, nam je ponudilo možnost rekreacije, marsikateremu smučarju pa obudilo lep spomin na čas, ko so bile zime še bogate s snegom in ko so se prav na terenu nad vasjo začeli spopadati s prvimi nerodnimi zavoji. Kar malo nostalgije je bilo ob spominu na takšna in drugačna tekmovanja in smučarske tečaje.

Upravljalca smučišča je še vedno Smučarski klub Salonit Anhovo. Da je vlečnica obratovala in da so strmine dobro pripravljene pričakale številne smučarje je prav gotovo zaslužnih nekaj najbolj vztrajnih članov kluba - domačinov, ki svoj prosti čas namenijo urejanju smučišča in vzdrževanju smučarske naprave.

Na pustno soboto je ljubitelje belih

strmin pozdravil pustni sprevod, ki je vas in zaselke krajevne skupnosti obiskal z namenom pregnati zimo ter prinesiti med ljudi srečo in veselje. Pust, pustovka in klobason so vaščanom zaželeli bogato leto in dobro letino z veliko debelega krompirja, repe in korenja. Atraktivni medicinski sestri sta uspešno skrbeli, da se nova gripa ni širila s prašičje farne v okolico, saj je bilo v karanteni kar lepo število prašičev. Poskrbeli sta tudi za zdravje vaščanov, nudili preventivo in kurativo, čisto za vsak slučaj pa sta imeli na dosegu roke pravo reševalno vozilo s sireno in utripajočo lučjo.

Vendar pa si je v preteklih dneh verjetno marsikdo želel, da naši mladi pustni ne bi bili tako uspešni pri svojem poslanstvu. Ali pa, da bi svoj obhod predstavili za kakšen teden pozneje.

Letošnja snežna odeja in mraz, ki jo je spremljal, sta dajala upanje, da bo naše smučišče živelo tudi med šolskimi počitnicami. Toda pust je zimo odgnal, prišla je odju-

ga in sneg je skopnel.

V nas pa tli želja, da bi v prihodnosti bele zime prinesle v naše hribe še veliko zimskih radosti in da bi kalsko smučišče privabljalno številne

smučarje od blizu in daleč. Na območju celotne nekdanje občine Nova Gorica je namreč smučišče v Kalu nad Kanalom edino, ki ima vse veljavne obratovalne dokumente in osebje, ki je strokovno usposobljeno za delo na žičniških napravah.

Prav zato bi bilo v širši skupnosti vredno razmišljati v smeri, da bi se to smučišče razvilo v smučišče regijskega pomena.

Alenka Hvala



Pustno rajanje na smučišču

Praznik KS Anhovo-Deskle Priznanja prostovoljnemu in nesebičnemu delu

DESKLE - Tudi letos smo se zbrali na krajevnem praznovanju. Praznik se na dan 13. februarja že več kot trideset let praznuje v spomin na pobite talce med drugo svetovno vojno. Marsikdo ob krajevnem prazniku pogreša prireditev na prostem z množično udeležbo, kot se za takšne praznike sicer spodobi. Je pa krajevna proslava ravno tako dobro obiskana in je ena od prireditev v okviru kulturnega tedna v Desklah.

Pišeta: Danila Schilling in Klemen Stanič

Proslave, ki so jo oblikovali otroci vrtca in osnovne šole, se je udeležilo veliko število krajanov in gostov. Letošnja krajevna priznanja je svet krajevne skupnosti namenil prizadevnim ljudem, ki vrsto let puščajo za seboj sled svojega javnega delovanja in so v naših krajih pomembni oblikovalci družbenega življenja. Dobitniki priznanj za leto 2010 so:

Rozana Mavrič, medicinska sestra v zdravstvenem domu Deskle. Rozana je sicer po rodu iz Goriških brd, a smo jo že pred leti sprejeli za svojo. Po končanem šolanju leta 1978 je najprej osem let službovala

niškem delu, ko so se gradile ceste in vodovod v krajevni skupnosti. Vodenju pustnega sprevoda in spremljajočim prireditvam se je Jože z vso odgovornostjo posvečal več kot dve desetletji. Pustovanje je bila tudi priložnost za oživiljanje in povezovanje mladine in odraslih iz Gorenjih Deskel, Spodnjih Deskel in okoliških zaselkov. Jože je bil organizator tudi drugih plesnih prireditev pod okriljem krajevne skupnosti, v domači vasi pa je več kot deset let organiziral kresovanje ob 1. maju.

Že dva mandata zaporedoma je član Sveta Krajevne skupnosti Anhovo – Deskle. Ima samosvoj način

aktivno deluje v Turističnem društvu Korada Deskle – Anhovo, Društvu soška fronta Nova Gorica in Ribiški družini Nova Gorica. V vseh omenjenih društvih je tudi član upravnih odborov.

Nepogrešljiv je pri vseh pomembnih prireditvah v naši krajevni skupnosti kot so taborniški plesi, teden čiščenja in urejanja naše krajevne skupnosti, dan zemlje, pohod na Vodice, dedek Mraz in drugih. Seveda pa Zoranovo izjemno delovno vnemo, zanesljivost in nesebično pripravljenostjo, da pomaga prireditvi izpeljati dobro in v zadovoljstvo vseh, poznaajo in cenijo tudi v ostalih krajih naše občine.

predmetov. Za starejše so bili ogledi ter razstav priložnost za obujanje starih spominov, za mlajše pa seznanjanje s časom, ki je bil veliko drugačen od današnjega. Pepe si ob vsaki razstavi vzame čas za razlago razstavljenih fotografij in predmetov, ki so jih v prejšnjem stoletju uporabljali pri nas.

Javnosti pa smo letos predstavili mlade kolesarje iz Ložic: **Vida Bevčarja, Andraža, Martina in Dejana Kraščka** ter **Kristjana Medveščka**.

Z gotovostjo lahko rečemo, da so ti mladeniči začetniki 4krosa na Primorskem, če ne celo v Sloveniji. Prvo progo so zgradili sami in na njej izvedli neuradno dirko že leta 2004, dve leti potem, ko so to disciplino sprejeli v tekmovanje za svetovni pokal. Leta 2006 so imeli čast organizirati prvo državno prvenstvo pod okriljem Kolesarke zveze Slovenije. Žal je bila to tudi zadnja dirka na tedanji progi. Slovo od proge je prišlo v času, ko se je vedno več mladih kolesarjev zanimalo za to atraktivno disciplino. Na svoja ramena so si naložili breme, da prevzamejo pobudo za graditev nove proge. Pod okriljem Športno-rekreativnega društva Ložice, znotraj katerega še vedno delujejo, in ob pomoči donatorjev jim je to tudi uspelo. Čeprav so stroji opravili najzahtevnejša dela, proga še ni bila končana. Potrebnih je bilo še veliko udarniških ur, preden je lahko sprejela prve tekmovalce in bila pripravljena za tekmovanje. Vsi naporji so bili poplačani, ko so lani organizirali dirko za državno prvenstvo in pokal Slovenije. Obih dirk se je udeležilo več kot 50 tekmovalcev iz Slovenije in tujine, med katerimi so blesteli prav domačini. Kristjan je osvojil naslov mladinskega državnega prvaka, Andraž in Dejan pa sta zasedla drugo in tretje mesto v kategoriji amaterjev. Tudi v pokalu Slovenije so bili tik pod vrhom. Kristjanu je zmanjkalo borih 5 točk od skupne zmage. Dejan je osvojil skupno tretje, Andraž pa peto mesto. V Krajevni skupnosti Anhovo - Deskle smo ponosni, da taki fantje živijo med nami.



S podelitve priznanj ob letošnjem krajevnem prazniku

na internem oddelku šempetrske bolnišnice, od maja do novembra 1986 pa na fizioterapiji. Službena pot jo je nato peljala v rodna Brda, kjer je bila do oktobra 2000 zaposlena v ambulanti na Dobrovem, od koder je prišla v našo krajevno skupnost.

Sestra Rozana je med pacienti zelo priljubljena. Poznamo jo ne samo kot delavno, ampak tudi prijazno medicinsko sestro. Po najboljših močeh skuša ustreči pacientom. Vedno je prijazna in ustrežljiva. Nikoli ne izgubi potrpljenja, čeprav znamo biti tudi bolniki včasih zahtevni. Sestra Rozana zbuja veliko zaupanje in optimizem, brez katerih bi bilo bolniku še težje.

Jože Valentinčič nam je bolj poznan pod imenom **Šmonč**. Že kot mladoleten je sodeloval pri udar-

izražanja mnenja in brez ovinkarjenja pove, kar misli, se oglašča s pripombami in predlogi in se tako zavzema za svoj domači kraj. Zelo ga boli, ko opazuje izvajalce del, ki svoje delo opravljajo površno, ne upoštevajo dobronamernih pripomb in predlogov domačinov in začetega ne dokončajo. Njegova največja želja pred zaključkom tega mandata je, da bi končno pritekla voda iz pipe fontane v središču vasi.

Zoran Šuligoj, ki je kljub odgovornemu delu v Salonitu Anhovo našel dovolj časa in energije, da stori kaj dobrega tudi za druge. Po preselitvi v Deskle se je vključil v različne ljubiteljske dejavnosti v naši krajevni skupnosti in izven nje. Je prizadeven član taborniške organizacije Rod odporne želve Anhovo,

Jože Gorjanc, domačinom poznan kot Pepe Blnavščku. Je neutruđen, delaven, z veliko željo, da po najboljših močeh pripomore k čim lepši zunanji in kulturni podobi našega kraja.

Njegova posebna vloga je skrb za ohranjanje kulturne dediščine v naši KS. Kot domačin skuša iztrgati pozabi preteklost in jo predstaviti mlajšim rodovom, da se zavedo svojih korenin. Že pred leti so ga pritegnili stari predmeti. Pepeta zanima vse, kar nosi pečat preteklosti: stara pisma, razglednice, zapisi, fotografije in vse, kar priča o življenju naših dedov. Pripravil je že več razstav: starih predmetov, fotografije Deskel in njenih prebivalcev od leta 1900 do 1950, ob 110. rojstnem dnevu Katarine Marinič o življenju in delu najstarejše Slovenke, od fotografij do osebnih

Na prireditvi ob krajevnem prazniku je **Štefan Cigoj** v imenu Območnega združenja borcev za vrednote NOB Nova Gorica podelil Krajevni skupnosti Anhovo - Deskle **“Zlato plaketo Janka Premrla – Vojka”** za ohranjanje zgodovinskega spomina na narodnoosvobodilno borbo Slovenije.

Za prijetno presenečenje pa je poskrbel mladi tenorist **David Cadež** s slovenskimi in tujimi samospevi. Na klavirju ga je spremljala **Anja Turk**. Nedvomno bomo o njem še slišali.

Ob tej priložnosti smo dolžni še zahvaliti učiteljici **Mojci Petelin**, ki nam že vrsto let pomaga pri pripravah krajevnega praznika.

Vrtec Kal nad Kanalom

Obiskal nas je lovec



Še vedno je zima, ki nam je natrosila tudi nekaj snega. Zato smo se z našimi otroci pogovarjali, kako jo divje živali preživijo in kdo jim pri tem pomaga. Ugotovili smo, da so to lovci, ki pridno skrbijo zanje da preživijo zimo.

Ker pa nismo vedeli prav vsega o delu lovcev in skrbi za živali, smo v vrtcu Kal nad Kanalom odločili, da k nam povabimo pravega lovca – Gospoda Lucijana iz Čepovana, da nam to vse bolj natančno razloži.

Ko nas je obiskal, je s seboj prinesel veliko trofej živali, ki so nam bile še posebej zanimive, ter vse druge pripomočke, ki jih lovci potrebujejo. Najprej nam je pokazal vsako žival posebej in o njih povedal polno zanimivih stvari, kot so prehrana, domovanje, itd. Pokazal pa nam je tudi slike živali, katerih tro-



fej ni imel s seboj. Vseh živali smo se lahko dotaknili in pobožali.

Nato nam je povedal, kaj vse lovci počnejo, ko so na lovu in kako še drugače skrbijo za živali. S seboj je prinesel tudi druge pripomočke, ki jih potrebujejo. To sta bila daljnogled in seveda prava lovska puška, ki smo si jo ogledali samo od

daleč. Povedal je, da jo uporabljajo bolj malo, saj ne smejo streljati kar vseh živali. Imajo pa veliko drugega dela, kot je skrb za hrano živali in druge skrbi zanje. Na koncu vsega, pa smo mu tudi mi zastavili nekaj vprašanj, na katere je rade volje odgovoril. Izvedeli smo veliko novega o lovcih in divjih živalih.

Veseli december v vrtcu Kal nad Kanalom

Prvi dan v decembru se je začel v okviru projekta zeleni nahrbtnik z ogledom hidroelektrarne Avče in jezera na Kanalskem Vrh.

Nadaljevali pa smo ga vse bolj zimsko, saj smo vrtec okrasili v pravo zimsko pokrajino in si z vsakim dnevom pričarali bolj napete trenutke do vrhuncev prazničnih dni.

dedek Mraz in nam dan za dnevom sporočal in obljubljal, da se kmalu vidimo.

Za bližajoče se praznike smo z velikim veseljem razveselili naše starejše občane z voščilnicami, prav tako pa smo z majhnim darilcem in otroško pesmico osrečili trgovko, gostilničarko in vse zaposlene



Poleg ogleda gledališke predstave v Novi Gorici in sodelovanja na božično – novoletnem koncertu v športni dvorani v Kanalu smo si tudi sami zadali kar nekaj, za nas zelo težkih nalog. Postalni smo pravi mali mojstri, saj smo bili pleskarji, aranžerji, scenaristi ... Našo telovadnico smo uredili v zasneženo pokrajino babice Zime. V naš vrtec je neopazno prihajal

v tovarni Ciciban. V pravljčni vrtec smo povabili tudi naše babice, ki so nam kljub obilici snega priskočile na pomoč pri izdelovanju čokoladnih kroglic. Vrhunec veselega decembra pa je bil prav gotovo težko pričakovan prihod dedka Mraza. Tega starega moža smo želeli pričakati v družbi naših staršev. Srečanje smo obogatili z dramati-



zacijo babice Zime, pesmijo in plesom. Tudi dedek Mraz nam je pozorno prisluhnil in nas osrečil z darili. Skupaj smo se še posladkali

in ogreli ob čaju ter si zaželeli lepe praznike.

Teksta: Veronika Konjedic, Slike: Vrtec Kal nad Kanalom



OŠ Deskle

Pustovanje v 1. a razredu



Letos je bil pust za nas nekaj posebnega. Prvič smo ga praznovali kot šolarji. Navsezgodaj zjutraj smo se doma našemili in presenetili naše učiteljice, ki so pričakovale svoje učenke in učence. Predstavljajte si, kako so pogledale, ko so v šolo prišle maškare. In tako se je zgodilo, da smo v razredu sedele same maske, ki se med seboj sploh niso poznale. Zato smo se morali najprej predstaviti. Izvedeli smo, od kje vse so prišle, kako se imenujejo, kakšne so njihove posebne moči, koliko so stare in še in še. Najbolj pa smo bili presenečeni, ko sta naši učiteljici zapustili razred in sta se namesto njiju vrnila dve maškari. Tudi kuharice so se tega dne zelo potrudile, saj so nam za malico pripravile velikanske, sladke pustne krofe. Bili so zares odlični!

Po malici smo se vsi skupaj odpravili pred vrtec, kjer nas je že čakala godba. Zaigrali so pustno koračnico in v dolgi koloni smo odkorakali na plac, kjer smo skupaj z maškarami iz vrta ter maškarami iz drugega in tretjega razreda še veselo zarajali.

Ob koncu dneva smo že komaj čakali, da so po nas prišli naši starši, kajti v popoldanskem času nas je čakalo še več krofov, maškar in rajanj. Učenci že razmišljamo, kako se bomo našemili naslednje leto, ko bomo že večji.

Učenci 1. a Osnovne šole Deskle

OŠ Kanal

Zimska šola v naravi

Prvega februarja smo se učenci šestih razredov odpravili v zimsko šolo v naravi v Kranjsko Goro. Zbrali smo se pred šolo z veliko prtljage, zato nam je pri zlaganju v avtobus moral pomagati šofer. Z nami so šli gospa psihologinja, učiteljica angleščine ter dva učitelja smučanja. Potovali smo približno tri ure.

Ko smo prišli pred Kosobrinov dom, nas je sprejela ravnateljica doma, ki nas je najprej seznanila s pravili in nam povedala, kako bo potekal teden. Razvrstili smo se po sobah, ki so nam bile dodeljene v četrtem nadstropju.

Med tednom so se odvijale različne dejavnosti. V ponedeljek smo šli smučati in smo se spoznali z učitelji. Zvečer smo se v spremstvu učiteljice Majje odpravili na ogled kraja. Podrobno smo si ogledali cerkev in najstarejšo hišo. Premraženj smo se vrnil v dom in ker smo bili zelo utrujeni, smo tudi hitro zaspali.

Torkov dan je potekal po urniku in je bil namenjen smučanju in ogledu naravnega rezervata Zelenica. Zvečer smo priredili družabni večer, ker smo igrali različne igrice.

V sredo smo se po smučanju odpravili v bazen, kjer smo imeli preverjanje plavanja, zvečer pa smo poslušali predavanje o Ameriki.

Četrtek se je spet začel s smučanjem, popoldne pa smo se pomerili v teku na smučeh. Ker smo bili v domu še z eno šolo, smo priredili spoznavni večer, kjer je vsaka šola pripravila nekaj točk. Vsak dan pa je bilo nekaj časa namenjenega tudi pouku.

V petek smo se preizkusili v smučanju. Ker smo se popoldne odpravljali proti domu, smo se poslovili od učiteljev.

Za nami je bil lep teden, vendar smo se vsi po malem veselili tudi prihoda domov.

Laura Skrt, Anika Božič in Tinkara Mugerli, 6. a

Plavali smo

Učenci 2. a razreda Osnovne šole Deskle so v januarju opravljali 20-urni obvezni plavalni tečaj. Pod budnim očesom dveh vaditeljev so se v bazenu v Štandrežu navajali na vodo, se igrali, se učili pravilne tehnike plavanja ter se na koncu preizkusili v plavanju na 25 m.

Teden je otrokom popestril sicer dolgo in mrzlo zimo ter jim tako pričaral žarek poletja.

Razredničarka Alenka Farina

V mesecu marcu praznujejo tudi mame. Gaja Štendler iz 2.a razreda Osnovne šole Deskle je svoji mami posvetila tole pesmico:



Moja mama - lepa, mlada -
z nami se zabava rada.
Saša ji je ime in
včasih na sprehod rada gre.
Dolge lase ima
in tudi peči zna.
Čprav včasih jezi se,
rada jo imam in
za nič na svetu je ne dam.



Neodvisen.si

Odvisnost je pojem, ki se ga zelo težko opiše.

Je nekaj, kar te razžre od znotraj. Je nekaj, čemur se ne moreš upreti. Pomeni, da brez neke stvari ne moreš živeti normalnega življenja.

Kampanja Neodvisen.si je skupina ljudi, ki so se zavzeli za to, da bi mladim pokazali, kaj odvisnost sploh pomeni in kaj lahko naredijo za to, da se jim to ne zgodi. Obiskujejo šole po Sloveniji in predstavljajo svoj program učencem in tudi učiteljem.

Veliko znanih Slovencev se je že pridružil gibanju in vsak od njih je nekaj izjavil. Izjave so posneli in na predstavitvi jih pokažejo učencem. Te znane osebe so: Vlado Kreslin, Gašper Tič, Peter Poles, Danilo Turk, Patrik Vlačič in skupina Sidharta.

V svoj program so vključili tudi pesem Gala Djurina, Elde Viler in Nine Pušler – Nariši nov dan.

Odvisnost je treba pregnati oziroma pozdraviti, kajti le neodvisni lahko živimo življenje brez muk, grenkobe in slabe volje.

Martin Jerončič, 8.b

Moje veselje – moja sreča

Jaz sem srečen zaradi veliko stvari. Težko bi se odločil, katera je največja. Osrečuje me, ko so moji starši zadovoljni z menoj. Zelo rad grem na trening nogometa, ki je moje veliko veselje. Srečen sem, kadar sem še posebno dober in me trener pohvali. Najbolj vesel pa sem, ko dobim v šoli dobro oceno, saj mi starša vedno govorita, da je šola zelo pomembna. Dobra ocena me razveseli, ker se trudim in učim, čeprav sem včasih že zelo utrujen od treninga.

Želim si, da bi bil vedno tako vesel in srečen.

Alex Cuder, 4.a

Novi šolski prostori



Od začetka marca bo pouk na osnovni šoli Kanal potekal v novih prostorih. Prenova stare telovadnice in gradnja se je začela s šolskim letom 2009/10 ter se zaključila februarja.

S 1. marcem pa bo v novih prostorih potekal tudi pouk. Osnovna šola Kanal je tako postala bogatejša za manjšo dvorano, učilnico za računalništvo ter učilnico za tehniški pouk, kabinete za individualno pomoč ter prostor za garderobne omarice.

Prireditve ob odprtju novih šolskih prostorov smo se udeležili 4. marca ob 17. uri. Nastopali so učenci OŠ Kanal, ki so težko pričakovali spremembe v šoli.

Anja Mavrič, 9.a

Pohod na Mengore in Bučenco

Pohod mladih planincev je potekal čez razgledno točko na Bučenci, do cerkvice Device Marije na Mengorah.

Bučnica je bila s svojo nadmorsko višino 509 metrov in dobrim razgledom med 1. svetovno vojno pomembna opazovalnica, saj so z nje imeli popoln pregled nad celotnim Tolminom in okolico. Še danes ostaja zelo pomembna razgledna točka, ki s svojim razgledom navduši prav vsakega obiskovalca.

Pot na Mengore (453 m) je ena najzanimivejših planinskih poti v okolici, saj je posejana s kapelicami križevega pota in vojaškimi kavernami. Na vrhu stoji cerkva Device Marije, ki je leta 1713 služila kot zatočišče tolminskim puntarjem in so jo med zadnjo vojno skoraj porušili do tal.

Naš pohod se je začel v soboto zjutraj, 21. novembra, ko smo se ob 8.45 odpeljali z avtobusom proti prevalu Poljance, ki nam je služil kot izhodišče pohoda. Hodili smo po urejeni planinski poti, ki je peljala do razgledne točke na Bučenci, kjer smo malicali. Po malici in sestopu smo se vrnili na križišče poti, s katerega smo nadaljevali po Poti miru do cerkvice na Mengorah. Po daljšem postanku smo odšli po drugi poti do Modrej, okoli mostarskega jezera do parkirišča, kjer nas je čakal prevoz.

S tega pohoda smo odšli domov vsi dobre volje in polni lepih vtisov.

Domen Kacin Vodičar, 8.b, OŠ Kanal



France Prešeren

V Vrbi se nam je rodil
poezije naše as,
del romantike je bil,
umetnost pripeljal do nas.

Kitice in verzi, rime,
čudežno so se prepletli
v naraščajočem valu plime
v pesmih krasnih so se spletli.

Pesmi srčne in gazele
pa Apel in mož povodni
dekletu srca niso vnele,
vsi poskusi žal neplodni.

Advokat želel postati,
a zaradi domoljubja
službo moral je iskati.

Jan Križnič, 9.a

Kapljica vode

Vodna kaplja, vodna kaplja,
kam hitiš?

Ko se dvigneš, izhlapiš.
Dvigneš se do neba.

Videl sem te,
ko si bila majhna,
majhna kapljica.

Vodna kapljica, vodna kapljica.
Kam hitiš?

Ko se v snežinko spremeniš,
padeš na tla
in me razveseliš.

Steven Pavšič, 4.a

Voda

Voda je zelo zdrava,
boljša je kot črna kava.

Ko pa vode ni,
same so skrbi.

Ne moremo ne likati,
niti prati
in ne v vodi čofotati.

Tina Lango, 4.a

Pust

Mars napada, vsi v zaklon.
Zeleni možički so na vasi,
prosijo za krof, bombon,
pusta so na vrsti časi.

Od čarovnic do rolade
pa princeske in živali,
vseposod so maškarade,
da bi zimo mrzlo odgnali.

Pa darujte jim slaščice,
morda pa še cekin za zraven,
da bo zopet mlado lice
naslednjic pustni potepin.

Jan Križnič, 9.a

Dežna kapljica

Dež prši, dež prši,
dežna kapljica
z neba se sivega spusti.
Ko pade na tla,
se hitro posuši,
se v vodne hlape spremeni.

Dež prši, dež prši,
pada na zemljo,
sonce ga ogreje,
da se dvigne v nebo.

Dež prši, dež prši,
napolni reke in potoke
ter razveseli nas – otroke.

Alex Cuder, Blaž Gerbec, 4.a

Vodne vile

Vodne vile so se iz vode rodile.
Voda jih je božala,
voda jih je negovala,
na koncu v kruti svet poslala.

Bilo jih je na tisoče.
Vodne vile – vodne kaplje,
vodne vile so se razkropile
v vodne kaplje spremenile.

Odšle so v pipe, v naša grla,
grele se v loncu,
izpuhtele so na soncu.

Vodne vile iz vode so se rodile.
Vodne vile so se razkropile
v vodne kaplje spremenile.

Anja Pavšič, 4.a

Apartma pod gradom



Marija Wolhar
Kanal Čargova 2a - 5213 Kanal
tel.:+386(0)5 305 12 03 gsm:+386(0)540 507 553

Krizne razmere

Kdor je pravočasno in premišljeno ukrepal, mu je lažje



Gospodarska kriza, ki je svoj vrhunec doživela proti koncu lanskega leta, je prizadela tudi podjetja in obrtnike v naši občini. Nekatere bolj, druge manj, občutijo pa jo skorajda vsi.

Piše: Ksenija Černuta

Slike: Damijan Volk in osebni arhiv

Najhujšo krizo preživlja trenutno podjetje Eurokabel iz Liga.

"Podjetje mi dolguje osem plač, lanski in predlanski regres, socialnih prispevkov mi ne plačuje že dve leti," pravi ena izmed delavk, ki še vztraja v podjetju.

"Križa je v prvi vrsti posledica rece-



M. Ipavec kritičen do države in občine

sije in zmanjšanja naročil za šempetrsko Iskro Avtoelektriko," meni direktor Miran Ipavec in pojasnjuje, da je Iskra preklicala petletno pogodbo, ki bi sicer veljala do leta 2013, in dva od treh programov vzela ponovno pod svoje okrilje. Podjetju je tako od lanskega avgusta ostalo le še kakšnih 15 odstotkov naročil v primerjavi z meseci pred gospodarsko krizo. Del proizvodnje, ki poteka v obratu v Anhovem (industrijske luči), je prevzelo drugo podjetje in kot kaže bo 15 zaposlenih v tem obratu vendarle ohranilo zaposlitve. V obratu v Li-

gu, kjer poteka proizvodnja tuljav za zaganjalnike, pa ostaja le še nekaj delavcev. Ostale so odpustili ali pa so zaradi slabih razmer sami zapustili podjetje.

Z Iskro v pogubo

Po ugotovitvah direktorja Ipavca je bil Eurokabel preveč navezan na dva glavna kupca – na šempetrsko Iskro Avtoelektriko in na italijanskega proizvajalca luči iz Vileša, pri čemer se je predvsem skupna rast z Iskro na koncu izkazala za pogubno.

"Tekmovati smo morali s kitajskim tržiščem delovne sile in stalno nižati cene proizvodov. Število zaposlenih je doseglo vrhunec pri številki 64, padec naročil čez noč in ne takojšnje odpuščanje pa sta terjala svoj davek," poudarja Ipavec, ki je razočaran tudi nad širšo skupnostjo.

"Država slabim podjetjem ni pomagala, občina pa tudi ni naredila nič. Z nami podjetniki ni imela niti enega samega sestanka. Da bi ugotovili, kaj so se na tretji izredni seji 21. decembra lani pogovarjali svetniki, je moral zahtevek romati k informacijski pooblaščenki," zgroženo pripoveduje Ipavec.

Na vprašanje, kako kaže naprej, pa odgovarja, da so razmere zaradi zaostalih obveznosti do delavcev, države in dobaviteljev še vedno težke, vendar jih z optimizmom navdajajo vzpodbudna naročila. Tako so na primer ponovno dobili naročilo za izdelavo kablov za plinske inštalacije v avtomobilih, njihov kupec iz Celja pa je postal celo najboljše novonastalo podjetje v Sloveniji. Ponoven zagon te proizvodnje bi tako lahko zelo vplival

tudi na njihovo poslovanje.

Plastik z izgubo, a plače redne

Gospodarsko krizo zelo občuti tudi družba AHA Plastik iz Kanala. Podjetje je lani ustvarilo za 7,9 milijona evrov skupnih poslovnih prihodkov, kar je skoraj 30 odstotkov manj kot leto prej, in dobre tri odstotke manj od načrtovanih.

"Podjetje AHA Plastik je s svojimi produkti močno povezano in odvisno od splošnih gospodarskih razmer v kemijski in gradbeni industriji. Še posebno občuten upad v gradbeništvu v preteklem letu je tako močno vplival tudi na zmanjšan obseg poslovanja naše-



Sindikalistka M. Lenardič: Ni pritiskov!

Zaradi padca naročil je podjetje vse leto intenzivno iskalo nove kupce. Novim razmeram so se prilagajali tudi s prerazporeditvijo delovnega časa zaposlenih, odpuščali pa niso.

"V zadnjih mesecih lanskega leta smo zaposleni s premostitvijo delovnega časa izkoristili dopust. Plače prejemamo redno. Pritiskov s strani vodstva nismo občutili," pravi predstavnica sindikata Milojka Lenardič.

Podjetje zaposluje 91 delavcev. Lani je uspešno zaključilo veliko naložbo v novo tovarno v Srbiji, veliko pozornosti pa so namenili tudi dodelavam, spremembam in izboljšavam svojih izdelkov. Razvili so nov izdelek – rezervoar za sesal-



M. Trtnik: Izguba, a brez odpuščanja



Plastik močno občuti krizo v gradbeni in kemijski industriji

ga podjetja," je pojasnil direktor Matjaž Trtnik in dodal, da je podjetje kljub zmanjševanju stroškov poslovno leto zaključilo z izgubo. "Pri končni izgubi moramo poudariti tudi to, da je ta višja tudi zaradi odpisa terjatev naših kupcev, ki so šli v stečaj, odpisa terjatev, starejših od leta dni, in odpisa dela zalog rezervnih delov, ki za podjetje niso več aktualni," še dodaja Trtnik.

ce, ki ga že uspešno tržijo. Veliko energije še vedno usmerjajo v razvoj izdelkov iz elektro prevodnega materiala, kjer letos pričakujejo tudi sklenitev prve pogodbe s poslovnim partnerjem v Nemčiji in začetek prodaje. Glede na specifične spremembe in tudi ukinitve nekaterih osnovnih surovin so se veliko ukvarjali še z možnostjo uporabe alternativnih materialov za svoje izdelke.

Salonit: zahtevno in naložbeno razgibano leto

Tudi v Salonitu Anhovo so minulo leto označili za izjemno zahtevno. "Po dveh konjunktornih letih, ko smo dosegli zavidljive poslovne rezultate, je prodaja padla za četrtno, tako da smo pristali na ravni prodaje iz leta 2006," pravi gene-



J. Funda: Povečali tržni delež

ralni direktor **Jože Funda** in pojasnjuje, da gre zmanjšanje skupne prodaje predvsem na račun padca prodaje v izvozu v sosednjo Italijo. Kljub količinsko nižji prodaji tudi na domačem trgu pa so uspeli občutno povečati tržni delež, saj se je ta v primerjavi z letom 2008 povečal za 6 odstotkov in znaša 54,6 odstotka.

Krizo zelo občutijo tudi zaposleni. "Zaposleni v družbi *Inde zagotovo občutimo gospodarsko krizo, ki je prav v gradbeništvu izredno velika. V aprilu se nam izteče skrajšan delovni čas. Plače so redne, a žal za delavce vedno premajhne. Glede na dane razmere v državi pa je temu primerno tudi počutje. Upamo, da se stvari obrnejo na bolje,"* pravi predstavnica sindikata **Tanja Šuligoj**.



Sindikalistka T. Šuligoj: Plače redne

Sicer pa je minulo leto v Salonitu zaznamoval predvsem v juniju zaključen naložbeni cikel posodobitve linije za proizvodnjo klinkerja, ki predstavlja osrednji del kar 75 milijonov evrov vredne naložbe v tehnološke izboljšave. Del te linije je tudi izmenjevalnik toplote, ki je s 118 metri najvišja stavba v Sloveniji. Poleg te linije so v zadnjih letih zgradili in posodobili tudi večje število drugih naprav in objektov, kot so na primer hala za skladiščenje in doziranje surovin in goriv, nova mlinica premoga, linija za doziranje gum in drugih energentov v peč, mlinica cementa in novi silosi za cemente, ki zagotavljajo potrebne zmogljivosti za skladiš-

čenje cementov na lokaciji Skale. "Tehnološke posodobitve izvedene v zadnjem obdobju so za družbo izrednega pomena, saj pomenijo ohranitev delovnih mest in konkurenčnega položaja, omogočale pa bodo tudi nadaljnje prilagajanje vse strožjim zahtevam nove okoljske zakonodaje," pojasnjuje Funda in dodaja, da tudi v letošnjem letu



N. Vidič: Problemi s plačili



Tretjina manj dela za male gradbince nadaljujejo z naložbami v modernizacijo proizvodnje, za kar naj bi porabili 8,2 milijona evrov.

Žilavost malih podjetij in obrtnikov

Manj dela imajo tudi mnoga manjša podjetja in obrtniki.

"Mi imamo okoli 30 odstotkov upada v primerjavi z enakim obdobjem lani. Poleg tega so velik problem plačila, še posebej pri manjših naročnikih. Ljudje so pri naložbah zelo previdni. Cene se kar naprej nižajo," pravi **Nikola Vidič**, lastnik podjetja KIP-KOP, ki se ukvarja z gradbeništvom in strojno mehanizacijo.

V podjetju KER, ki ponuja rešitve na področju komunalnih dejavnosti in ekologije, pa pravijo, da gospodarske krize sploh ne občutijo. "Nekaj k temu pripomore tudi to, da nismo odvisni od velikih koncernov, ampak delamo z individualni-



Čistilne naprave grejo za med

mi strankami. Nove stranke nas največkrat kontaktirajo na podlagi osebnih priporočil zadovoljnih starih strank. S strankami namreč vzpostavimo in vzdržujemo stik na osebni, prijateljski ravni. Rešitve vedno poiščemo za vsak primer posebej, saj so situacije specifične, individualne," pravi lastnika podjetja **Marko Maffi** in **Miran Gabri-**



M. Gabrijelčič in M. Maffi krize ne občutita

jelčič.

Veseli ju, da se rezultati dobrega dela v preteklih letih kažejo v kontinuirani rasti povpraševanja po rešitvah v posamičnih primerih in posledično večjem številu zadovoljnih strank. Z vlaganjem v znanje in tudi v opremo se ta trend rasti nadaljuje. Če bodo šle stvari hitreje naprej od prvotno zamišljenega, nameravata podjetje razširiti in tudi še koga zaposliti.

Tudi v Semenarni in cvetličarni v Desklah zaenkrat še ne občutijo krize.

"Pri prodaji za pultom ni prav nobenih sprememb. Zaenkrat nam

gre kar dobro. Mogoče se malo pozna pri večjih naročnikih. Nekateri na primer letos niso bili več tako radodarni ob osmem marcu," pravi lastnik **Gregor Blažič**.

Po njegovem se kriza v njegovi dejavnosti ne bi smela preveč poznati, vseeno pa ga skrbi zapiranje trgovin v kraju.



G. Blažič: V prodaji ni sprememb

Župan Andrej Maffi: Pripravljeni nad gospodarsko krizo

Občina se je na gospodarsko krizo pripravila že v letu 2009. Proračun in porabo smo načrtovali zelo previdno, ker smo pričakovali, da denarja ne bo toliko kot običajno.

Smo pa povečali sredstva za socialne pomoči, ker občina ne sme finančno pomagati zasebnim in javnim gospodarskim družbam. Lahko pa pomaga občanom oziroma delavcem, ki so zaposleni v družbah s finančnimi težavami, predvsem v takih, kjer delavci že več mesecev niso prejeli plač in niso bili poslani na Zavod za zaposlovanje, kjer bi lahko urejali svoj materialni položaj.

S strani gospodarstva ni bilo poziva za skupni sestanek, na katerem bi povabili tudi župana in mu predstavili razmere v občini. Oglasila se je samo ena družba in na podlagi te pobude smo

sklicali izredno sejo občinskega sveta ter odločili, da bomo delavcem, ki jih je družba prevzela od prejšnjega delodajalca in že več mesecev niso prejeli plač, dodelili dvojno denarno pomoč za lažjo prebroditev krize (bližali so se tudi božični in novoletni prazniki). Vsi občinski svetniki so to potezo podprli in upam, da smo vsaj nekoliko ublažili stisko teh ljudi.

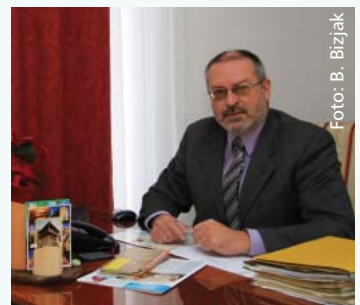


Foto: B. Bizjak

Naj športnik 2009 v občini Ne-uradno uradni izbor za Tadeja Humarja

Čeprav je kanalska občina znana predvsem po odbojki, pa v njej živijo tudi športniki, ki dosegajo dobre rezultate v posamičnih športih. Zato smo se odločili, da prvič izpeljemo izbor naj športnika občine za leto 2009, ki je potekal 19. in 20. marca letos, zaključil pa se je z izborom zmagovalca 1. aprila v kavarni **Cafe Libero** v Kanalu.

Za ta naziv se je potegovalo pet kandidatov, ki so v preteklem letu na različnih športnih področjih zabeležili izjemne rezultate. Kandidati so bili: **Janez Zimic**, ki se ukvarja s fitnessom in bodybuilding-om; **Ana Tinta** iz balinarskega društva Deskle; **Kristjan** iz kolesarskega kluba Crn Trn; **Tadej Humar** iz kolesarske sekcije SKTD Avče ter **Ana Kašček** iz športnega twirling kluba Deskle.

Za kandidate so lahko glasovali posamezniki v vsej občini in sicer tako, da so na glasovnici, ki so jo dobili na tako imenovanih volilnih mestih, obkrožili številko svojega favorita. Prejeli smo prek tisoč izpolnjenih glasovnic. Skupna ocena posameznega kandidata pa je bila sestavljena tako, da je 40 odstotkov prispevalo občinstvo, 60 odstotkov pa strokovna tričlanska komisija, ki sta jo sestavljala športna pedagoga **Ivo Marinič** in **Leon Schiling** ter športni poznavalec **Blaž Valentinčič**. Na izboru se je v kratkem programu predstavilo kandidate ter predvajalo video

posnetke, na katerih so bili s posamezniki opravljeni intervjui in kratka predstavitev športa, s katerim se ukvarjajo. Po predstavitvi je sledila razglasitev rezultatov in zmagovalca.

Tako je naj športnik občine Kanal leta 2009 postal Tadej Humar. Hkrati z izborom pa je potekala tudi nagradna igra, v kateri so sodelovali vsi, ki so pravilno izpolnili glasovnico ter odgovorili na nagradno vprašanje.

In kako je odločil žreb?

- 1.nagrada: i pod shuffle, je zadel Martina Marušič;
- 2.nagrada: bon v vrednosti 50 € v Optiki Clarus je šel Vojku Jakopiču;
- 3.nagrada: bon v vrednosti 20 € v Optiki Clarus je šel Vesni Križnič;
- 4.nagrado: bon za okrepevalnico Piriha pa je zadel Bojan Draščič.

Nagrajencem čestitamo. Zahvalili pa bi se radi še ekipi, ki je organizirala izbor ter sponzorjem, ki so prispevali nagrade.

Tekst: **Blaž Valentinčič**; Sliki: **Borut Jurca**



Prejeli prek tisoč glasovnic



T. Humar (v sredini) naj-športnik

Ustvarjalne delavnice za vse

ROČINJ - Pod okriljem Kulturnega društva Valentina Staniča Ročinj-Doblar deluje ustvarjalna skupina, ki pripravlja delavnice za najmlajše. Toda na njih radi dejavno sodelujejo tako otroci kot tudi odrasli. Vodiva jih **Mojca Dugar** in **Lea Malnič**. Glavni namen delavnic je spoznavanje, druženje in ustvarjanje naših otrok ter popestritev dogajanja v kraju. Tempo našega življenja je zelo hiter, zato si ga želiva vsaj enkrat na mesec upočasniti, združiti čim več otrok, se imeti lepo in ob koncu odnesti domov

unikatni izdelek.

Ob koncu lanskega leta je bila oktobrska delavnica obarvana jesensko in nastale so gobice, novembrska pa je imela že božično-novoletni pridih, zato smo izdelali obeske za jelko in voščilnice ter leto končali s praznično delavnico. Vsakogar smo zelo veseli. Povabilo velja tudi za delavnice v letošnjem letu. Srečujemo in srečevali se bomo vsak mesec vse do poletja, ko bomo izdelke tudi razstavili.

Lea Malnič



Ustvarjalni dosežki najmlajših

Obiskal nas je sveti Miklavž



Obdarovanje otrok v Ligu

Ob koncu leta je čas, ko nas obišče sv. Miklavž. In tudi v minulem letu je bilo tako. Mladinska skupina je pripravila prijetno, zabavno igrico v sodelovanju z župnijsko Karitas, s katero so skupaj z otroki priključili dobrega moža.

Najprej se je ustavil v Ligu, kjer je v spremstvu mladih iz Kanala in dveh zvestih angelčkov obdaril otroke v prostorih nekdanje podružnične osnovne šole.

Sveti Miklavž je potem s svojim spremstvom nadaljeval pot in se ustavil v Ročinju. Tam je v cerkvi sv. Andreja obdaril otroke in tamkajšnjega župnika **g. Mikuša**.

Tekst in sliki: **Milan Bezjak**



Obdaritev v cerkvi sv. Andreja v Ročinju

Z baklami na Jelenk

Na štefanovo, 26. decembra 2009, je Športno društvo Morsko organiziralo božično –novoletni pohod na Jelenk.

Tekst: Športno društvo Morsko
Sliki: Miran Humar



Pohod je lažje zahtevnosti. Od športnega parka v Morskem do vrha Jelenka je približno dve uri zmerne hoje. Na vrhu smo si nekoliko oddahnili in se počasi vrnili proti Kanalskemu Vrhu. Med potjo so se pohodniki lahko okrepčali s toplimi napitki. Ko se je dovolj stemnilo, smo prižgali bakle in v soju brlečih luči pot nadaljevali proti Morskem. Na vhodu v vas so

nas pričakali najmlajši v spremstvu staršev in se priključili sprevodu do športnega parka. Druženje smo zaključili z večerjo in dobro voljo, ki je ni zmanjkalo še pozno v noč. Veseli smo bili, da je bila kljub slabemu vremenu udeležba na pohodu presenetljivo velika. Zato smo se v društvu odločili, da bo pohod z baklami na Jelenk postal tradicionalen.

Pisarna SABS odprta

V eni od prejšnjih številčk Mosta smo med drugim poročali tudi o ustanovitvi **Sindikata azbestnih bolnikov (SABS)** v občini Kanal ob Soči. Ob tem pa tudi izražali upanje o skorajšnji rešitvi prostorskega vprašanja za delovanje sindikata v lokalni skupnosti. Danes vam lahko z zadovoljstvom in ve-

seljem sporočamo, da smo ob velikem razumevanju in pomoči župana občine Kanal ob Soči **Andreja Mafija** ter direktorja Regijske razvojne agencije za severno Primorsko **Črtomirja Špacapana** prišli do hitre rešitve v prostorih na Pionirski 2 v Kanalu. Gospodarska in na trenutke tudi

globoka moralna kriza se tako ali drugače dotika vseh družbenih struktur prebivalstva. Se posebej pa so v teh časih prizadeti nižji družbeni sloji delavcev, upokojenec, brezposelnih itd., ki s svojim vedenjem in znanjem pogosto ne najdejo ustreznih rešitev iz zagat, v katere zaidejo.

V takšni časih se tudi od sindikatov upravičeno pričakuje maksimalna angažiranost in družbena odgovornost.

Morda skupaj najdemo ustrežnejše rešitve? Obiščite nas.

Vsak prvi ponedeljek v mesecu med 14. in 16. uro vas pričakujemo v prostorih na Pionirski 2 v Kanalu.

Predsednik SABS občina Kanal ob Soči, Boris Pertovt

Zbor Kluba tajnic severne Primorske Z borbami in spoznanji naprej!

"Tisočletja so že minila, odkar sem prvič obiskal Zemljo, a se od takrat z njo in na njej ni nič spremenilo. Vrta se še vedno v isto smer" (Rudi Kerševan)

Minili sta dve leti. Nekatero stvari so se spremenile. V klubu smo se trudile, da bi dosegle, da bi videle, da bi spoznale novo, boljše. Posebej smo se trudile za šolske poslovne sekretarke, kjer se še vedno borimo z državnim aparatom za doseg naših zastavljenih ciljev.

Piše: Nataša Jerončič

"Pot, ki jo prehodimo v življenju, je nepomembna, če niso ozelenele pokrajine, pognala drevesa ali vsaj drobna bilka, čeprav je zelenela samo en dan". (Rudi Kerševan)

Pot, ki sem jo prehodila skupaj s tajnicami in poslovnimi sekretarkami Kluba tajnic severne Primorske (KTSP), je bila zame pomembna. Videla sem nove pokrajine, spoznala nove ljudi in pognale smo korenine pri ustanovitvi sekcije šolskih poslovnih sekretark. Sedaj je na nas, da pripeljemo zastavljene cilje do izvedbe.

Tako smo v petek, 19. februarja letos, v sejni sobi Nove KBM, kjer so nam prijazno odstopili prostor, izvolile našo novo predsednico. To je postala **Karmen Paravan**, ki je

klub že vodila, za njeno namestnico pa smo imenovali **Alenko Kodolja**.

Vsako leto organiziramo tudi človekoljubno akcijo. Letos smo se odločile, da bomo darovale sredstva ter zbirale izrabljene "tonerje" in kartuše. Te bomo posredovale naprej Rdečim noskom, ki bodo za vsak kos dobili en evro.

Po uradnem delu zbora članic, smo se preselile na novo lokacijo. Čakala nas je rekreacija v bowlingu. Čeprav smo v večini prvič bile na bowling stezi, smo se ob koncu vse navdušene odločile, da še pridemo. Po uri rekreacije pa je sledila še pokušina dobrot v tamkajšnji restavraciji.



Tajnice tudi letos izpeljale dobrodelno akcijo

Spoznanje severnoprimorskih tajnic Poznam dan, brez katerega nočem živeti. Ljubezen.

*Iz "Kvišku srca",
Rudi Kerševan*

V pričakovanju adventa in mrzlih decembrskih dni smo se članice Kluba tajnic severne Primorske, 27. novembra 2009, ogrevale z mislimi **Rudija Kerševana**. Rudi nas je očaral s svojevrstnim pogledom na svet, na ljubezen, na svobodo, na smisel življenja in bivanja.

Ko sem v gimnazijski knjižnici iskala knjige Rudija Kerševana, sem bila razočarana, saj so bile vse izposojene. To je dobro za pisatelja. A jaz sem morala zato iskati podatke o Rudiju drugje: na spletu. Kaj sem našla o Rudiju Kerševanu?

Na slovenskem knjižnem trgu je navoč že desetletje. Prepoznaven je po knjigah *Gledam modro, vidim plavo*; *Kako naj pticam to povem*; *Ob cvetu svet, ob listu list*; *Kako je nastalo in kako nastaja*; *Vaja umskega telovadca*. Resnično je odmaknjen od hrupnega stroja sodobnosti, reklam, promocij in drugih oblik prepoznavnosti. Skromen v sebi, a ne v mislih. Tam se mu krila razpnejo, misli mu kar tečejo in me smo mu samo omamljeno prikimavale. In v kakšni njegovi misli spoznale same sebe!

Profesor dr. **Janez Bogataj** je napisal v uvodu ene njegovih knjig, da nas je včasih strah razumeti njegove misli, ker so tako resnične. Živi tako v svetu bridkih spoznanj neizhodnosti biti kot tudi v svetu zavedanja možnosti dojetja bistva obstoja.

Ta večer smo si rezervirale čas, izklopile negativne misli, nalile smo si vina, popravile stolice in uživale v počasnem premišljevanju in poslušanju Rudijevih spoznanj in dognanj. V prijetnem ambientu kmečkega turizma v Vitovljah nas je Rudi z barvami jesenskega ruja opil z lepoto svojih besed.



Rudi Kerševan (drugi z desne) tajnice opil z besedno lepoto

Skupaj z Rudijem smo *"praznovali dan, ki nam je lep"*, saj ta dan nam je *"pustil vzeti tisto moje, ki je v tebi"* (Rudijeve misli).

Brez današnje navlake v obliki televizije, radia, računalnika, dragih daril smo odšle domov duhovno popolnjene z mislijo Rudija, da človek ne bo nikoli dokončan! In v teh besedah je največ optimizma za prihodnost.

Nataša Jerončič

Samopostrežna pralnica perila Waterland, ko pranje perila postane prijetno



Bliža se menjava sezonskega perila in s tem tudi veliko pranja ter sušenja. Naredite si, da bo to zahtevno gospodinjstvo opravilo hitreje, cenejše in prijaznejše! Pridite v novo samopostrežno pralnico, kjer bo delo postalo užitek!

V naši pralnici, ki pravkar odpira svoja vrata na **Vojkovi ulici 49 v Novi Gorici**, lahko operete vse vrste osebne perila, tako kot doma, vendar večje količine hkrati, kar je ob sezonskem pranju velikega pomena. Prešite odeje, bunde, vzglavnike, prevleke za kavče ...boste oprali v pičlih 30 minutah, nekaj minut več sušili, kar pa je še vedno veliko hitreje kot to počnete doma. Perilo se suši v električnih sušilnih strojih in se nežno posuši, zato je likanje lažje ali pa sploh ni potrebno.

Ste ob tem morda pomislili, da prihranite tako čas kot denar, ob tem pa si lahko privoščite še daljši klepet, ali skočite na kavico, v trgovino..

In kako poteka pranje ?

Svoje perilo operete sami, saj je pralnica avtomatska. Dozirani so tudi deter-

genti. Pa še nekaj je zelo pomembno: vsako pranje je dezinficirano.

Cena pranja perila:

v 11 kg strojih je 5 €, v 16 kg pa 7 €; cena sušenja za 12 min je 2 €.

Če pa se odločite za nakup elektronskega ključa, bo vsako pranje in sušenje 5% cenejše.

Cene pranja perila vključujejo detergent, mehčalec in dezinfektor.

S pranjem perila v samopostrežnih pralnicah perila tudi sami prispevamo k skrbi za okolje, saj operemo več perila hkrati, ob tem pa porabimo manj vode, detergentov, embalaže in elektrike.

**ODPRTO 365 DNI V LETU
OD 7. DO 22. URE!**



Capelo d.o.o.

Vrtojbenska cesta 19
Šempeter pri Gorici
gsm: 041 394 366, 041 352 469

Uradni zagon ČHE Avče Potratna, a dobičkonosna hkrati

AVČE – Zadnji tork v marcu so po poskusnem obratovanju od sredine lanskega decembra tudi uradno odprli prvo črpalno oziroma pretočno hidroelektrarno v Sloveniji. Za simbolični zagon je poskrbel predsednik vlade **Borut Pahor**, ki je ob tej priložnosti med drugim poudaril, da je črpalna hidroelektrarna Avče "nekaj posebnega, je del koncepta trajnostnega razvoja elektroenergetike, kot ga želi vlada jeseni predstaviti v parlamentu."



Foto: J. Alič

Premier B. Pahor zagnal ČHE Avče. Soške elektrarne bodo s to naložbo, ki znaša 120 milijonov evrov, skoraj podvojile proizvodnjo energije, vložek v ta projekt pa se bo po njihovih pričakovanjih vrnil po desetletju obratovanja. "Z razvojem gospodarstva se je v zadnjih letih povečevala razlika med cenami električne energije

med dnevnimi konicami in v času nizke porabe. To so le nekatere značilnosti našega elektroenergetskega sistema, ki med drugim proizvede tudi premalo energije iz obnovljivih virov," je ob uradnem zagonu avške hidroelektrarne dejal direktor SENG-a **Vladimir Gabrijelčič** in pomenljivo dodal: "Želja po bolj ekonomičnem obratovanju elektroenergetskega sistema, lahko rečemo tudi zdrava pamet, nas je gnala k iskanju novih rešitev." Črpalna hidroelektrarna Avče je sicer energetsko potraten objekt, saj pravzaprav porabi za 18 odstotkov več energije, kot jo sama proizvede. Dobičkonosna pa je zaradi razlike v ceni elektrike: vodo iz



Foto: J. Alič

Vedro razpoloženje ob novem slovenskem elektroenergetskem dosežku

struge Soče namreč črpajo na 600 metrov visok Kanalski Vrh konec tedna, ko je elektrika poceni, na generator pa jo spuščajo čez teden, ko je elektrika draga. Ali kakor poudarja direktor Gabrijelčič: "Nova črpalna hidroelektrarna prinaša optimalnejšo izrabo vseh virov električne energije in tako celotnega elektroenergetskega sistema v državi."

Gre pa tudi za pravi gradbeni in konstruktorski dosežek, katerega so po besedah župana občine Kanal ob Soči **Andreja Maffija** narekovale tudi naravne danosti - ob velikosti Soče in jezera Plave še str-

mo pobočje v bližini, ki je omogočilo gradnjo akumulacijskega jezera na Kanalskem Vrh.

"Ta super visokotehnoški objekt bo še popestril zanimanje za Avče in okolico, česar so Kanalci posebej veseli. Razgled s Kanalskega Vrha, z zgornjega akumulacijskega jezera, je že danes zelo lep. Urejeni so tudi značilni kali, naravna znamenitost primorskih planot, kjer so zasajene avtohtone rastline," je na otvoritveni slovesnosti povedal še župan Maffi in dodal, da skupaj s Soškimi elektrarnami pripravljajo tudi informacijsko točko ob gornjem akumulacijskem jezeru. (ur)



Foto: J. Alič

Energetsko potratna, a dobičkonosna naložba

Tajnice obiskale porabske Slovence Knjižni darovi in spoznavanje Porabja

Tajnice in poslovne sekretarke Slovenije smo se v soboto, 6. februarja letos, odpravile k porabskim Slovencem. Dan kulture smo počastile tako, da smo Slovencem v Porabju podarile slovenske knjige.

Beleži: Nataša Jerončič

Pot nas je vodila iz Nove Gorice, preko Ljubljane, Celja, Ptuja, Ormoža in Murske Sobotice. Najprej smo se ustavile v Murski Soboti, kjer smo si ogledale grad in muzej, ki je bil ustanovljen 1955. leta. Prikazano je življenje ob Muri, prazgodovinska doba, rimska doba, zgodnji srednji vek, srednji vek, obdobje romantike in gotike, 16., in 17. stoletje, ljudsko lončarstvo in cehi, 18. stoletje, baročni salon, 19. stoletje, ljudska bivalna kultura, obdobje med svetovnima vojnama, druga svetovna vojna in obdobje po drugi svetovni vojni. Pot smo nadaljevale naprej čez mejo, v Monošter k Društvu porabskih Slovencev. Po prijetnem srečanju, obdaritvi s knjigami, smo si ogledale kraj Monošter, muzejske zbirke in se nato okrepčale v njihovi res-

tavraciji.

Sneg nas je spremljal od zgodnjih jutranjih ur, vendar nam ni preprečil ogleda še Bogojine na slovenski strani. Tu smo občudovale Plečnikovo cerkev. Z avtobusom smo potem prispele v Filovce, kjer smo spoznavale keramičarsko obrt. V Lendavi, naš predzadnji kraj obiska, smo prispele že zelo pozno, tudi zaradi vremenskih razmer. Kulturni dom smo si ogledale zelo na hitro, saj se je mudilo zaradi začetka predstave. V Murski Soboti smo se z dekleti poslovile v slaščičarni Hotela Diana, kjer so nas pričakali s poslovilno kavico in posladkom.

Tako smo se v zelo poznih urah odpravile proti domu. Me iz Nove Gorice smo seveda domov prispele "ta zadnje".



Foto: KTSP

Knjižni darovi za porabske Slovence

MALTIT®

ZIDARSKI CEMENT

za hitro in enostavno
zidanje in izdelavo ometov



 **SALONIT ANHOVO**
www.salonit.si

Salonit Anhovo, gradbeni materiali, d.o.o., Anhovo 1, 5210 Deskle - t: 05/ 3921 000, f: 05/ 3921 700, e: salonit@salonit.si

Mladi parlamentarci



Foto: Arhiv Občine

Udeleženci otroškega parlamenta pri županu

Iz OŠ Kanal

V četrtek, 4.3.2010, je župan Andrej Maffi gostil mlade parlamentarce iz OŠ Deskle in OŠ Kanal. Zbrali smo se v sejni dvorani občinske stavbe. Z nami sta bili naši mentorici ter oba ravnatelja in podžupanja. Pridružila pa se nam je tudi Iva Devetak iz ZPM Nova Gorica, ki nas je kot domačinka še posebej tople nagovorila.

Po uvodnem pozdravu župana je besedo prevzel Jan Križnič, ki je vzorno vodil zasedanje našega parlamenta. Osrednja tema letošnjega parlamenta so bili stereotipi, rasizem in demokracija. Učenci obeh šol smo o navedeni temi odkrito spregovorili in ugotovili, da smo pogosto krivični do sovrstnikov, ki izhajajo iz drugačnega okolja. Težko razumemo učence s posebnimi potrebami, pa tudi zelo uspešne učence. A drugač-

nost znamo sprejeti, kar smo dokazali s primeri obeh šol. Potrebujemo le čas, da se na "drugačnost" navadimo.

V rubriki "Kje pa nas čevljev žuli" smo pohvalili nove prostore in garderobe v OŠ Kanal. Žal pa je garderoba premalo za vse učence. Zadovoljni smo tudi z novo telovadnico v OŠ Deskle. Zanimalo nas je, ali je kaj možnosti, da se ob šolah uredi ekološki otok. Župan je podprl naše prizadevanje za ločevanje odpadkov in nam obljubil, da se bo o možnosti za nove ekološke otoke pogovoril z odgovornimi. Prav tako je pozdravil pobudo o preureditvi knjižnice v OŠ Deskle in dodatnih garderobah za sedmošolce na OŠ Kanal.

Ob zaključku našega zasedanja so nas odrasli pohvalili in poudarili, da smo parlamentarno zasedanje izvedli odgovorno in kulturno. Pohvale smo bili veseli.

Še posebej si je pohvalo zaslužil Jan Križnič, ki je dva dni pozneje predsedoval 20. jubilejnemu regijskemu otroškemu parlamentu v Novi Gorici ter se naslednji teden udeležil republiškega parlamenta v Ljubljani.



Foto: Arhiv OŠ Deskle

Učenci OŠ Deskle na regijskem otroškem parlamentu v Novi Gorici



Foto: Arhiv OŠ Deskle

Parlamentarci iz OŠ Deskle pred novogoriško občinsko stavbo

Iz OŠ Deskle

Tema letošnjega jubilejnega 20. otroškega parlamenta je Stereotipi, rasizem in diskriminacija. Na prvi pogled je to dokaj zahtevna tema za otroke, vendar lahko primere najdemo v vsakdanjem življenju vsake šole. Pogovarjali smo se o odnosu do otrok s posebnimi potrebami, do učencev iz drugih držav, ugotavljali smo mnenje učencev o zelo uspešnih sošolcih, pogovarjali smo se, kako doživljamo zelo revne ali bolne ljudi, ljudi drugih ras in ver.

V predprazničnih decembrskih dneh smo v okviru šolske skupnosti organizirali tudi dobrodelno akcijo za otroke v bolnišnici Stara gora. Želeli smo opozoriti na otroke, ki nimajo enakih možnosti kot mi vsi, ki smo zdravi in se lahko učimo, družimo s prijatelji in uživamo mladost. V sodelovanju z vodstvom bolnišnice smo zbirali likovne potrebščine. Na razrednih urah so se z učenci razredne stopnje o tej temi pogovarjali ob pravljicah in zgodbicah, ki vključujejo to temo, učenci od 5. do 9. razreda pa smo reševali anketo o temi letošnjega parlamenta.

Ob zaključku smo učenci predlagali tudi nekaj tem za prihodnji 21. otroški parlament. Izbrana tema bo kmalu znana. Do takrat pa se bodo lahko predstavniki regijskih parlamentov pripravili še na državni otroški parlament v Ljubljani.

Laša, Urška in Žiga, 9.a

Po stopinjah Valentina Staniča Domačine odvrnilo slabo vreme



Foto: PD V. Stanič

Skozi jutranje mlake proti Koradi



Foto: PD V. Stanič

Oddih in družabnost na kanalski Kontradi

Ljubitelji pohodništva so tudi letos – 17. po vrsti – pripravili pohod v spomin duhovniku, prosvetitelju, humanistu in predhodniku alpinizma v Evropi **Valentinu Staniču**.

Tokratnega pohoda iz Solkana v Kanal se je udeležilo prek petsto pohodnikov, med katerimi jih je največ prišlo s Stajerske in z Gorenjske.



Foto: PD V. Stanič

Tradicionalna penina za konec

Domači ljubitelji pohodništva so nasledli slabi vremenski napovedi in očitno ostali doma. Zato pa se je na pot podalo 170 šolskih otrok in to je zelo spodbudno, z zadovoljstvom ugotavljajo v Planinskem društvu **Valentin Stanič**, ki je kljub ne najbolj prijaznim vremenskim razmeram tudi tokratno prireditev vzorno izpeljal.

Med drugim je pohodnike popoldne zmotil običajni naliv, na kanalski Kontradi, kjer so pripravili zaključek srečanja, pa so prireditev reševali s platnenimi ponjavami.

Ne glede na vse pa po prehojeni poti, za katero je v daljši različici potrebnih osem ur zmerne hoje, za obe krajsi pa štiri ure, ni manjkalo dobre volje in vedrega pohodniškega razpoloženja.

(mn)



Foto: PD V. Stanič

Prešerno vzdušje kljub slabemu vremenu

Klepet z Mirkom Boltarjem iz Deskel, državnim prvakom v karateju

Tudi med kadeti za odličje

Poizveduje: Marko Lazar



M. Boltar: Na vrsti je črni pas

Mirko, kdo te je navdušil za karate in koliko časa se že ukvarjaš s tem športom?

Skupaj s prijateljskima smo se odločili, da začnemo trenirati, sčasoma in s treningi pa sem se za ta šport tudi navdušil. S karatejem se ukvarjam šesto leto.

Če se ne motim, imaš rad tudi druge športne zvrsti...

V prostem času rad smučam, plavam in igram košarko. Ukvarjam se tudi z drugimi športi z žogo.

Si član ŠD Gorica-sekcija karate. Kdo je tvoj trener in koliko časa namenjaš treningom?

Moj trener je **Rajko Malinovič**. Treniram štirikrat do petkrat na teden po eno uro v Novi Gorici.

Maja lani si v Žalcu osvojil naslov državnega prvaka med starejšimi dečki v konkurenci posamezno - borba. Je bila pot do najvišje stopničke težka?

Konkurenca je bila močna. Za naslov državnega prvaka je bilo potrebno opraviti kar nekaj borb.

Zlatega odličja na državnem prvenstvu v Slovenskih Konjicah



Desklanski karateisti odlični doma in na tujem

si se lani veselil tudi v ekipni konkurenci ...

Skupaj z Kevinom Žuberjem in Patrikom Šumandlom iz Nove Gorice smo osvojili naslov državnih prvakov v katah in borbah ekipno že tretje leto zapored.

Kaj pa letos, ko boš na državnem prvenstvu nastopil med kadeti. Kakšni so cilji? Bo mogoče ponoviti sijajne rezultate?

Glede na to, da bom v tej kategoriji med mlajšimi tekmovalci, bo boj za stopničke zelo težak, a se bom potrudil in poskušal ponoviti sijajne rezultate.

Ti je kakšna borba ostala še posebej v spominu?

Vse borbe so mi ostale v spominu. Ko pa pridem na tatami, pred novo borbo, moram odmisлити vse ostale borbe in se posvetiti tekmi, da dosežem čim boljši rezultat.

Borilna večšina ti lahko pride prav tudi v življenju. Si se je že kdaj poslužil?

Doslej se mi je še ni bilo potrebno poslužiti in upam, da bo tako tudi naprej. Karateja se v življenju ne smemo posluževati drugače kot pri samoobrambi.

Najbrž nimaš veliko "sovražnikov"?

Upam, da ne, ... (smeh)

Kaj pa prosti čas? Verjetno ga nimaš prav veliko na voljo?

Šola in treningi mi poberejo kar veliko časa, a z dobro razporeditvijo dela, se najde tudi prosti čas.

Za konec klepeta še tvoji nadaljnji cilji ...

Želim si biti uspešen v šoli, se izogniti poškodbam. Poskušal bom ponoviti lanskoletni uspeh na državnem prvenstvu ter na turnirjih v tujini. Na treningih se bom pripravljal tudi na polaganje črnega pasu.

Rezultati desklanskih karateistov v letu 2009

Desklanski karateisti, ki trenirajo v Športnem društvu Nova Gorica - sekcija karate so bili pod vodstvom trenerja **Rajka Malinoviča** tudi v preteklem letu zelo uspešni. Udeleževali so se večjih tekmovanj in turnirjev v Sloveniji in na tujem. Poleg odličnih rezultatov, ki so jih dosegli na državnem prvenstvu in pokalnih tekmah, so zelo cenjeni tudi dosežki na močnih mednarodnih turnirjih. Karate sekcija ŠD Nova Gorica pa je lani dosegla odlično 2. mesto v točkovanju za Pokal Slovenije.

Mirko Boltar:

21.11. 2009 - 3. Pokalna tekma - Postojna
Kate posamezno 3. mesto - starejši dečki
Kate ekipno 3. mesto ŠD GORICA 1 - starejši dečki (Žuber, Boltar in Cencič)

07.11. 2009 - Kup Istre - Poreč/Hr
Borbe posamezno 3. mesto - ml.kadeti

07.06.2009 - Državno ekipno prvenstvo Slovenije - Slovenske Konjice
Kate ekipno 1. mesto - starejši dečki (Mirko Boltar, Kevin Žuber, Patrik Šumandl) - (12 do 14 let)

Borbe ekipno 1. mesto - starejši dečki (Boltar, Žuber, Šumandl)

31.05.2009 - Mladinsko Državno prvenstvo do 21 let - Žalec
Borbe posamezno 1. mesto Mirko Boltar - st.dečki - 50 kg

16. maj 2009 - VIII. POSTOJNA OPEN - Postojna
Kate ekipno 1. mesto - Boltar, Šumandl in Žuber
Borbe posamezno 3. mesto (st.dečki) - 50 kg
Borbe ekipno 3. mesto - Boltar, Šumandl in Žuber

26.4.2009 - 17. mednarodni turnir RIJEKA KUP - Rijeka (HR),
Borbe posamezno 2. mesto (ml. kadeti) -52kg

05.04.2009 - 10. Italia open - Golden League - Monza/Italia
Borbe posamezno 3. mesto (96/97 - 50 kg)

29.03.2009 - I. Pokalna tekma - Šenčur
Kate ekipno 1. mesto - st.dečki

10.-11.1.2009 - 18. GRAND PRIX CROATIA 2009 - Samobor/Hr
Borbe posamezno : 3.mesto- ml.kadeti -50kg

Blaž Cencič:

Kate ekipno 3. mesto ŠD GORICA 1 - starejši dečki (Žuber, Boltar in Cencič)
Borbe 3. mesto Blaž Cencič - starejši dečki +55kg

17.10. 2009 - 2. Pokalna tekma - Trbovlje
Kate ekipno 2. mesto - (Cencič Blaž, Žuber Kevin, Šumandl Patrik) - starejši dečki (95/96)

07.06.2009 - Državno ekipno prvenstvo Slovenije - Slovenske Konjice
Borbe ekipno 3. mesto - starejši dečki (Aljaž Susič, Jaka Komac, Blaž Cencič)

31.05.2009 - Mladinsko Državno prvenstvo do 21 let - Žalec
Borbe posamezno 2. mesto Blaž Cencič - st.dečki - 55kg

Tilen Tinta:

21.11. 2009 - 3. Pokalna tekma - Postojna
Kate ekipno 3. mesto ŠD GORICA 1 - mlajši dečki (Tinta, Jovič in Stojov)

17.10. 2009 - 2. Pokalna tekma - Trbovlje
Borbe posamezno 2. mesto- mlajši dečki (97/98) -35kg

27. 9. 2009 - CROATIA OPEN 2009 - Rijeka/Hr
Kate posamezno 3. mesto- 10 - 11 let
Borbe posamezno 3. mesto - 10 - 11 let -30kg

07.06.2009 - Državno ekipno prvenstvo Slovenije - Slovenske Konjice
Borbe ekipno 3. mesto - mlajši dečki (Tilen Tinta, Aleksander Filič)

31.05.2009 - Mladinsko Državno prvenstvo do 21 let - Žalec
Borbe posamezno 1. mesto- ml.dečki - 35kg

16. maj 2009 - VIII. POSTOJNA OPEN - Postojna
Kate ekipno 3. mesto - Tinta, Jovič in Komac

Borbe posamezno

1. mesto **Tilen Tinta** (ml.dečki) - 35kg

29.03.2009 - I. Pokalna tekma - Šenčur
Kate ekipno 3. mesto - ml.dečki - Tinta, Susič in Komac

Teo Otrin:

21.11. 2009 - 3. Pokalna tekma - Postojna
Borbe 1. mesto- starejši dečki -45kg

17.10. 2009 - 2. Pokalna tekma - Trbovlje
Borbe posamezno 1. mesto - starejši dečki (95/96) -45 kg

19. 9. 2009 - 9. SLOVENIJA OPEN 2009 - Vrhnika
Borbe posamezno 3. mesto – starejši dečki (12, 13 let) -45 kg
16. maj 2009 - VIII. POSTOJNA OPEN - Postojna
Borbe posamezno 2. mesto (st.dečki) - 45kg
29.03.2009 - I.Pokalna tekma - Šenčur
Borbe posamezno 3. mesto - st.dečki - 45 kg

Patrik Malinovič:

12.12. 2009 - "30. KUP OSLOBODITVE" - Podgorica/Črna Gora
Borbe 3. mesto – člani -75kg
21.11. 2009 - 3. Pokalna tekma - Postojna
Kate ekipno 2. mesto ŠD GORICA 1 – člani (Budihna, Malinovič in Suban)
Borbe 2. mesto – člani -75kg
17.10. 2009 - 2. Pokalna tekma - Trbovlje
Borbe posamezno 1. mesto – člani (90+) -75 kg
07.06.2009 - Državno ekipno prvenstvo Slovenije - Slovenske Konjice
Borbe ekipno 3. mesto – člani (Patrik Malinovič, Jan Merc, Mladen Railič - rezerva Daniel Subotič)
31.05.2009 – Mladinsko Državno prvenstvo do 21 let - Žalec
16. maj 2009 - VIII. POSTOJNA OPEN - Postojna
Borbe posamezno 3. mesto - (junior – senior) -75 kg
26.4.2009 – 17. Mednarodni karate turnir RIJEKA KUP - Rijeka (HR),
Borbe posamezno 2. mesto (člani) -78 kg
29.03.2009 - I.Pokalna tekma - Šenčur
Borbe posamezno 3. mesto - člani - 75 kg
21.03.2009 - Državno prvenstvo za člane - Velenje
Borbe posamezno 3. mesto – 75 kg
08.03.2009 - Trofeo Dolomiti 2009 - Sappada/Italija
1. mesto – 18 in starejši (-75 kg)

Odbojka Za dušo, telo in dobro počutje



KANAL – Športno društvo Soča je 21. novembra lani organiziralo že 9. rekreacijski turnir v odbojki za moške in ženske. Turnir je potekal v športni dvorani Kanal. Udeležilo se ga je 5 moških in 5 ženskih ekip.

Piše : M.V.

V ženski konkurenci so se pomerile naslednje ekipe: Mozirje, Brda, Migetkar, HIT in Kanal.

Pri moških pa : C.I. Besenghi, Migetalkar, Chirlieders, Ušnik II, (Kanal II) in Kanal I.

Pri ženskah je zmagala ekipa Migetalkarja, medtem ko se je domača ekipa morala zadovoljiti s tolažilnim četrtnim mestom. Zato pa je ugled gostiteljev popravila moška ekipa, saj je Kanal I zasedel prvo mesto. Organizatorji so najboljše seveda nagradili s pokali. Tako je bil za najigralka izbran **Ambrož Sirk** iz domače moške ekipe. Nagrada ni ušla tudi domačinkam, saj je kot naj-igralka presenetila **Tatjana Jug**, ki je z igro navdušila tudi vso tribuno in požela stoječe ovacije.

Po turnirju je za nas poskrbelo **Gostišče Križnič** z odlično večerjo in postrežbo. Do poznih jutranjih ur je trajal zabava in ples, predvsem domačih ekip.

Poleg turnirja smo v telovadnici pripravili tudi srečelov, ki pa bi ga – tako kot tudi ne turnirja – ne mogli izpeljati brez prizadevnih članov ŠD Soča in sponzorjev.

Vsem, ki so pripomogli in prispevali k uspešni izvedbi rekreacijskega turnirja in spremljevalnih dejavnosti, se organizatorji zahvaljujemo. Ob tej priložnosti velja tudi povabiti vse ženske in dekletam, ki bi se rade malo razgibale v odbojki, da se nam pridružite na rekreaciji vsak četrtek ob 21. uri v Športni dvorani v Kanalu.

Vsem ljubiteljskim (rekreativnim) odbojkarjem pa kličemo nasvidenje na turnirju prihodnje leto.

Akcija zbiranja odpadnih plastenk

Lani poleti smo se predstavniki staršev igralk ženskega odbojarskega kluba OK Eurokabel-Neptun iz Kanala oglasili pri županu **Andreju Maffiju**, da se pogovorimo oziroma poiščemo možnosti, kako občina lahko pomaga klubu pri njegovem obstoju v teh kriznih časih. Povedali smo mu, da smo pripravljeni za to tudi kaj narediti v vsesplošno korist. Po krajšem razmisleku se je županu porodila ideja o zbiranju plastenk. Starši smo se s tem strinjali in dogovorili, da bomo pač poskusili, ker je to dejanje v vsakem primeru pozitivno. In tako smo se lotili.

Toda kaj kmalu tudi spoznali, da od ideje do izvedbe, glede na naše možnosti, ni tako enostavno, kot smo sprva mislili. Pojavile so se težave, kje zbirati, v čem, kje skladiščiti zbrane plastenke, kako jih prevažati in tako naprej. Že pri iskanju skladiščnega prostora smo sprva naleteli na negativen odziv. Moramo reči, da takšno reakcijo zaprosenih razumemo, saj od naše akcije ne bi imeli nič oziroma prej samo probleme. Se pa še najdejo ljudje, ki so pripravljeni pomagati.

In tako smo naleteli na izredno pozitiven odziv pri podjetju **Kartonaža Munih**, kjer so nam odstopili prostor za skladiščenje in v nadaljevanju možnost strojnega stiskanja plastenk v bale, kar nam bo v veliki meri olajšalo nadaljnja opravila z njimi. Glede lokacije zbirnih mest smo se odločili, da jih je smiselno postaviti ob večje trgovine, kajti kjer gre največ plastenk ven, je prav, da se tja tudi vrnejo. In to se je pozneje izkazalo za še kako pravilno predpostavko. Ob tem se moramo zahvaliti župniku **Robertu Ušaju** in **Jožetu Buciku**, ker sta nam rade volje odstopila svoji zemljišči za postavitev zbirnih košev. Pri pripravi zbirnih košev in prevažanju plastenk pa so nam pomagali tudi **Simon Laščak**, **Radko Valentinčič** in **France Pirih**, ki so kljub temu, da njihovi otroci niso aktivni v našem klubu, nesebično priskočili na pomoč. Zbirne koše smo ob obeh trgovinah v Kanalu postavili v začetku novembra. Do sedaj, po dobrih treh mesecih, smo zbrali že več kot 20 kubičnih metrov plastenk ali skoraj 1 tona, kar je presenečenje tudi za nas. Predvidevali smo, da je ozaveščenost glede odpadkov in ohranjanja narave že navzoča pri ljudeh, vendar glede na takšno količino plastenk bi dejali, da je bolj kot pri ljudeh potrebna večja po ozaveščenosti pri državnih ustanovah.

V marcu smo s pomočjo deklet iz kluba zbrane plastenke še enkrat prebrali, kajti v zabojih se znajdejo tudi stvari, ki med to vrsto odpadkov ne sodijo ali so skupaj z zamaški, ter jih nato stlačili in pripravili na prevzem od podjetja, ki se ukvarja z nadaljnjo predelavo. Zavedamo se, da imamo s takšnim primitivnim načinom zbiranja veliko problemov, predvsem zaradi neurejenosti zbirnih mest zaradi velikih količin plastenk, vendar to so začetni problemi, ki jih bo možno, če se bo akcija še nadaljevala, z dobro voljo soudeleženi na enostaven način odpraviti. Ker je namen tega prispevka predvsem zahvala vsem udeleženi v akciji, moramo na koncu pohvaliti še najpomembnejši člen. To so ljudje, ki so plastenke prinašali in ki jim ni vseeno za okolje, saj želijo živeti v urejenem kraju in prispevati k boljšemu jutri.

Starši deklet OK Eurokabel Neptun iz Kanala

masažni salon
Agnes

Agnes Markovič s.p.

- Nudimo Tui-na masaže in klasično masažo
- Ob otvoritvi masažnega salona nudimo
- 20% popust do 15 maja 2010 na masažo hrbta**
- Upokojenci imajo stalen 10% popust (popusti se ne seštevajo)
- Darilni boni

Informacije in rezervacije terminov na tel.041 206 617

Agnes Markovič, Grajska c.12, 5213 KANAL

Tine Horvat, košarkar KK Nova Gorica in mladinski reprezentant Slovenije

Nikoli ne odnehaj!

"Košarka mi trenutno pomeni vse in res ne vem, kaj bi počel drugega, če je ne bi treniral," je pogovor začel 18-letni Desklan v dresu KK Nova Gorica, ki nastopa tudi za mladinsko izbrano vrsto Slovenije.



Foto: Osební arhiv

Tine (desno) v dresu slovenske mladinske reprezentance na Euru v Franciji

Kdo te je zanjo navdušil in kdaj ti je prirasla k srcu?

"Nekoč sem 'slučajno' zašel v staro osnovnošolsko telovadnico prav v času košarkarskega treninga. Takoj sem vedel da je to to. Takrat je ekipo vodil **Sergej Močnik**, ki me je naučil košarkarskih osnov. Še posebej mi je prirasla k srcu, ko sem jo začel trenirati v Novi Gorici, takrat še pod taktirko **Dejan Gašparina**."

Imaš morda vzornika?

"Lahko bi rekel, da je to **Jaka Laskovič**, ki odlično nastopa za špansko Barcelono, saj igra na isti igralni poziciji kot jaz."

V Kanalu se rojevajo izvrstni odbojkarji, Deskle pa slovijo po košarkarjih...

"Vedno je bila odbojka doma v Kanalu, vendar pa name ni naredila tako velikega vtisa kot košarka, za katero sem se odločil."

Novogoriška košarka preživlja težke čase. Članska ekipa se bori za obstanek v 1. B ligi. Kakšne so vaše možnosti, da se obdržite v tej konkurenci?

"Do konca ni več veliko tekem, čaka nas težko delo, a upam, da nam bo le uspelo." (To se je tudi zgodilo, saj si je novogoriška ekipa vendarle izborila obstanek v 1. B ligi, op. ur.)

Ekipa je po izpadu iz 1. A lige zelo pomlajena. Pomembno vlogo v njej nosiš tudi sam...

"Tako kot vsi klubi v Sloveniji, se je tudi novogoriški klub letos odločil za nekaj sprememb, zato so med člane vpoklicali nas mladince. Nekaterim je to nekaj povsem novega, sam pa nimam prevelikih težav, saj sem si veliko izkušenj pridobil že prejšnjo sezono v 1. A ligi in seveda na mladinskem evropskem prvenstvu."

Sodiš med najbolj perspektivne organizatorje igre v Sloveniji, navsezadnje si tudi član slovenske mladinske izbrane vrste ...

"Res je. Lanska sezona je bila zame velik korak v moji karieri. Ob igranju v članski ekipi, sem se prebil tudi v slovensko mladinsko reprezentanco, ki je nastopila na evropskem prvenstvu v Franciji."

Kako pa kaj košarka v Desklah?

"Od vedno je veljalo, da je košarka tako rekoč doma v Desklah in mislim, da bi se ta tradicija morala nadaljevati."

Si dijak 4. letnika splošne gimnazije v Novi Gorici. Kako ti uspe usklajevati košarko in šolo? Ti sploh še ostane kaj časa za konjičke?

"Seveda je želja vsakega športnika, da nekoč zaigra za najboljše klube in tudi za slovensko člansko izbrano vrsto. Sam se skušam čim bolj dokazovati iz tekme v tekmo in tako realizirati svoje cilje."

Predstavljaš si, da igraš za Slovenijo v finalu olimpijskih iger proti ZDA. Američani vodijo za dve točki, zgrešijo met, žoga



Foto: Osební arhiv

Tine Horvat (levo) v novogoriškem dresu

"Zadnje leto je še posebej težko, saj bom letos opravljal maturo. Malce lažje mi je, ker sem med tednom v dijaškem domu Nova Gorica in imam tako več časa za počitek in učenje. Ko pa nisem na treningu ali v šoli oziroma, ko mi ostane kaj časa, ga namenjam druženju s prijatelji."

Si se že odločil kje boš nadaljeval šolanje?

"Najverjetneje bom študij nadaljeval v Ljubljani, a bom najbrž težko uskladal košarko in študij, ki ga nameravam izbrati."

Boš morda po koncu sezone zamenjal tudi klub?

"O tem še nisem veliko razmišljal. Če pa bo prišla kakšna dobra ponudba po koncu sezone, se bom o tem odločal takrat."

Tvoja najboljša tekma doslej...

"Seveda je to lanska tekma v 1. A ligi z domžalskim Heliosom. Skorajda v celoti sem jo prebil na parketu in bil prvi strelec naše ekipe."

Kaj pa nadaljnji cilji? Prav gotovo razmišljaš, da boš nekoč igral v kakšnem pomembnejšem košarkarskem moštvo in nenazadnje tudi v članski izbrani vrsti Slovenije ...

pa konča v tvojih rokah. Do konca obračuna je preostalo le še deset sekund ...

"Preidem v napad in skušam vreči za tri točke, kajti Američani so zelo veliki in odzivni in bi me s poskusom prodora lažje blokirali in se ubranili ..."

Kako bi se zaključilo, mogoče kdaj drugič na samem parketu.

OSEBNA IZKAZNICA: Tine Horvat

Datum rojstva: 15.8.1991
 Dekle: Zelo težko vprašanje (smeh)
 Naj košarkar: Rajan Rondo (NBA Boston Celtics)
 Naj košarkarsko moštvo: KK Partizan
 Naj hrana: Polnjeni kalamari
 Naj pijača: Sok s smetano
 Naj glasba: Malo je glasbe ki jo ne poslušam
 Naj film: Coach Carter
 Hobiji: Poslušanje glasbe, druženje s prijatelji
 Življenjski moto: Nikoli ne odnehaj!

Mladinci OK Salonit Anhovo – Kanal na državnem prestolu Prihajajo novi šampioni

Na zaključnem turnirju mladinskih odbojarskih ekip v Šoštanju so sodelovale ekipe Šoštanja Topolšice, Fram, Žužemberka in Salonita Anhovo. Kanalci so v polfinalu premagali Fram z 2:0 (25:18, 25:22), v finalu pa so bili s 3:1 (25:27, 25:18, 25:18, 25:23) boljši od Žužemberka. Po izboru trenerjev je bil za najboljšega igralca turnirja izbran Jani Kovačič (OK Salonit), za najorganizadorja prav tako član Salonita Matija Jereb, za najboljšega prostega igralca Danijel Šarič (OK Salonit), za najboljšega napadalca Ambrož Sirk (OK Salonit), za najboljšega blokerja pa Marjan Koncilija (OK RH Žužemberk).

Poizveduje: Marko Lazar



"Zame ta uspeh ni presenečenje. Že lansko sezono, ko sem prevzel ekipo, smo s skorajda celotno mladinsko ekipo, z izjemo enega starejšega igralca, osvojili prvo mesto v 3. Državni odbojarski ligi (DOL) in tako napredovali v 2. DOL. Krona tega dveletnega dela pa je osvojitve naslova mladinskega državnega prvaka," je klepet začel trener mladinske ekipe OK Salonit **Vojko Jakopič**.



Trener Vojko Jakopič

Ste pričakovali, da se lahko prebijete na najvišjo stopničko in kakšna je bila pot do zlatega odličja?

"Pravijo, da je po bitki lahko biti general. Vendar, če sem pošten, moram povedati, da sem po pogovoru z igralci ob koncu polfinala, ko smo izgubili z Žužemberkom, vedno bolj upal in verjel v končni uspeh. Poudariti moram, da smo se vsi skupaj zelo dobro zavedali, da je to zadnja priložnost za uspeh te generacije, zato smo trenirali vse sobote, nedelje in praznike. In kot vidite, se je izplačalo."

Je dosežek predvsem plod ekipe ali posameznikov?

"Dosežek je vsekakor plod ekipe, ki je delovala homogeno in do potankosti izpolnila vsa moja navodila."

Očitno se za podmladek v Kanalu ni bati ...

"Trenutno se pri kadetih pojavlja določena vrzel, zadaj pa prihaja nova generacija. Vsekakor brez dela ne bo uspehov, toda če je tudi ta generacija pripravljena trdo delati in se žrtvovati, se za prihodnost kanalske odbojke zares ni potrebno bati."

Članska vrsta Salonita že dolgo časa čaka na 13. lovoriko. Kaj bi bilo potrebno storiti, da bi bili Kanalci znova kos tudi izjemnim Blejcem?

"Salonit se po finančni plati še ne more kosati z ACH-jem, ki je letos pokupil vse perspektivne slovenske igralce. Tako bi se tudi Salonit moral dogovarjati z mladimi, perspektivnimi igralci in kupiti dva ali tri zares dobre tuje igralce za igralna mesta, kjer so najšibkejši. Pri tem seveda ne smemo pozabiti na to, da je potrebno razširiti bazo na mladinskem področju, saj bomo le tako imeli dovolj domačih igralcev."

Pred leti ste zelo uspešno vodili člansko vrsto Prvačine in jo tudi popeljali v prvo ligo. Je težje voditi člane ali mlajše selekcije?

"Tu imam dva odgovora. Moje mnenje je, da je lažje voditi treninge članov in lažje voditi tekme mlajših, ker je to manj stresno."

Vas še kaj mika tudi članska vrsta, recimo Salonita?

"Po pravici povedano ne, saj moram biti za vodenje takšne ekipe profesionalac, jaz pa si pri svojih letih tega ne morem privoščiti."

Kaj pa dekleta? V Kanalu se zelo dobro dela tudi z odbojkaricami.

Se boste kdaj preizkusili tudi v ženski konkurenci?

"Pregovor pravi, nikoli ne reci nikoli. Ekipo Hita sem vodil samo eno leto. Mogoče sem prišel v klub ravno ob nepravem času, vendar sem v njem doživel toliko neprijetnosti, da me ženska odbojka enostavno ne zanima več."

Za konec pa še Vaša napoved letošnje končnice državnega prvenstva v članski konkurenci. Ali lahko kdo preseneti ACH in kdo ima največ možnosti pri dekletih?

"Kot član kluba verjamem v finale ACH – Salonit, čeprav vsi vemo, da ne bo lahko. ACH še vedno nastopa na treh frontah in v finalu se lahko zgodi marsikaj. Pri dekletih mislim, da bo finale Calcit – NKBM."



Suverene igre in končno zmagoslavje

Skupščina OK Salonit Anhovo

KANAL - 3. marca je v Gasilskem domu v Kanalu potekala redna letna volilna skupščina Odbojarskega kluba (OK) Salonit Anhovo – Kanal, ki je sprejela vsa podana poročila, nov statut kluba, potrdila program dela za letošnje leto ter izvolila novo vodstvo kluba. V novem trinajstčlanskem upravnem odboru so: **Jože Funda** (predsednik), **Joško Leban**, **Marko Bucik**, **Ivan Vidič**, **Zdenko Ipavec**, **Marko Kodrič**, **Milan Berlot**, **Miran Ipavec**, **Marijan Nanut**, **David Valentinčič**, **Branko Dolenc**, **Marta Brelih**, **Dragan Kovačič**. Nadzorni odbor deluje v sestavi: **Klemen Stanič**, **Milena Pavlin**, **Anton Tomažič**. Disciplinsko komisijo pa sestavljajo: **Anka Ipavec**, **Zdenko Sirk**, **Meta Okroglič**.

(Tekst: Marko Lazar)



Pogled čez

Od pionirjev prek "laptop-a", mp4 do facebook generacije

Moja generacija se je rodila v socialistični družbi. Bili smo zadnji pionirčki. Živeli smo na prepihu med socialistično družbo, ki je nam poskušala vcepiti modrost, da bomo le z učenjem in znanjem nekam prilezli, ter kapitalistično družbo. Slednja nam je prinesla vplive zahodne kulture z McDonaldsom, coca-colo, bonbončki M&M ter internetom na čelu. Danes, v dobi 21. stoletja, ki mu lahko rečemo tudi stoletje svetovnega spleta, laptopa, blackberryja, mp4 ter facebooka, mladi preživimo dneve in noči pred pravokotnimi škatlami, "četa" s prijatelji, si izmenjujemo zapiske ter kopiramo in zlepljamo koščke člankov, iz katerih bo v kratkem nastalo diplomsko delo.

Popisuje: Vesna Velišček; Slike: Svetovni splet



Tovariša Tita so vedno obkrožale množice

Kam so torej izginili časi, ko je so-sosed poznal soseda? Ko so se otroci igrali na igralih pred blokci ali na travnikih? Ko smo se lahko nenapovedano povabili na kavo? Ko s seboj nismo nosili beležke z do sekunde natančno odmerjenim časom za sestanke in kako smo preživljali prosti čas? Se še kdo spominja, kako je bilo v starih časih rajne Jugoslavije? Kaj smo prisegli v osnovni šoli in kako smo se odzivali na razpad Jugoslavije?

Za domovino po Titovi poti naprej

Rodila sem se leta 1982. Tita nisem poznala. Videla sem le njegove fotografije, ki so krasile stene avtobusnih postaj, občinskih uradov, trgovin, restavracij, barov, gostiln, državnih podjetij, šolskih učilnic. Pokojni Tito se je pojavljal tudi na znamkah in jugoslovanskih dinarjih. Pravijo, da smo generacija otrok, ki so rojeni tega leta, prav zanimiva in posebna generacija. Namreč, bili smo zadnja tako imenovana Titova mladina oziroma pionirčki ter prva generacija, ki se v 5. razredu osnovne šole ni več učila srbohrvaškega jezika. Brezskrbna otroška leta so s pesmijo "Mi smo mini maturanti, v šolo bomo šli ..." zamenjala leta, ki smo

jih preživeli v šolskih klopek osnovne in srednje šole. Novi obrazi, nova poznanstva. Bila sem zadnja generacija pionirčkov, ki je zaprisegla Titu.

Na(j)prej pionirčki

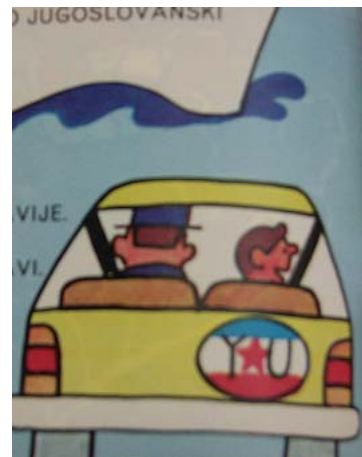
Mame mojih sošolcev so na veliko pekle sladke dobrote, medtem ko je moja mama kupila "kuglof" kar v trgovini, saj tedaj še ni znala peči. V učilnici se je na najbolj vidnem



Častna pionirska!

mestu nahajala slika tovariša Tita. Ker je Tito verjel v svoje pionirje, je v nas polagal ogromne upe. Tako je na prvi strani vsakega pionirskega spričevala bila zapisana njegova popotnica: "Le kdor se uči, bo kaj znal, in le kdor bo kaj znal, bo lahko služil domovini. Učite se, učite se, učite se."

Že na začetku šolskega leta smo se začeli pripravljati na vstop med pionirje. Teden pred slavnostno prireditvijo smo v šoli veliko govorili o pionirjih. Velik poudarek je bil prav na moralnih vrednotah, ki naj bi jih vsak pionir imel. Pionir je moral biti pogumen, izkušen, olikan, neugnan, iznajdljiv, radoveden. Cela šola je dihala s to prireditvijo, kjer se je pred starši in učitelji veliko recitiralo in pelo. Dokler je še živel Tito, je bila prva pesem namenjena prav njemu. In ko Tita ni bilo več med nami, se je pelo "Hočemo hoditi po poti Tita spet". Poleg tega so bile pesmi posvečene domovini Jugoslaviji, pionirjem (Zdaj postal bom pionir), kurirjem in partizanom (Tinček kurirček, Zelen grobek). Slednjo so deklamirale generacije pionirčkov pred našo. Mi smo raje deklamirali otroške pesmice, vzete iz Prvega berila.



Skromen vozni park

ljudi sveta, ki želijo svobodo in mir, da bom ljubil svojo samoupravno domovino Socialistično Federativno Republiko Jugoslavijo, njene bratske narode in narodnosti in gradil novo življenje, polno sreče in radosti. «

Učiteljice v osnovni šoli smo klicali tovarišice, učitelje pa tovariši. Spoštovali smo jih in jim nismo ugovarjali. Tovarišice so bile nosilke znanja. Vsako jutro smo z "zdravo" stoje pozdravili. Pred Titovo smrtjo



Bilo je nekoč ...

Cel dogodek pa se je zaključil s pionirsko zaobljubo. Oblečeni v bele srajčke z rdečo rutko, modra krila ali hlače, z modro titovko na glavi ter obuti v črne čevlje smo zaprisegli: "Danes, ko postajam pionir, dajem častno pionirsko besedo, da se bom pridno učil in delal, da bom spoštoval starše in starejše ljudi, da bom zvest in iskren tovariš, ki izpolnjuje dano besedo. Da bom hodil po poti najboljših pionirjev, cenil slavno delo partizanov, ki so se hrabro borili za vse

so učenci pozdravljali "Za domovino s Titom naprej". Po Titovi smrti je ta pozdrav nadomestil pozdrav "Za domovino po Titovi poti naprej".

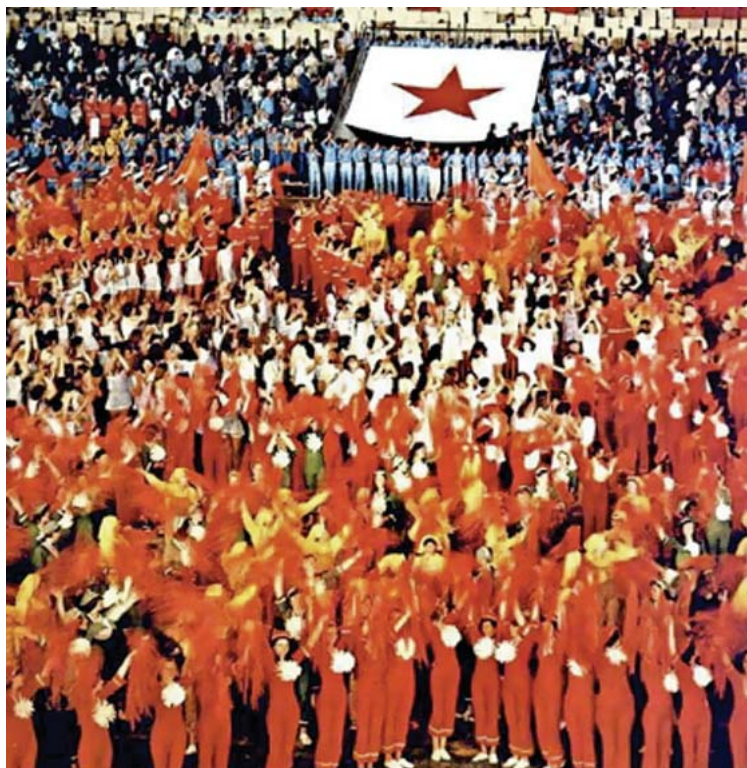
Na začetku osnovne šole sem bila naročena na revijo Ciciban (najbolj se spominjam zgodbic o regici Skokici), v katerem so bili vsako leto na 25. maj, dan mladosti objavljeni članki o Titu, zgodovini partizanskih bojev ter fotografije Tita z mladimi pionirčki. To je bil včasih državni praznik in dela prost



Pionirji so morali hoditi po Titovi poti

dan ter dan zabave. V Beogradu so priredili slavnice, podobno današnjim olimpijskim igram. Mladi so tekmovali v različnih disciplinah. Slavna štafeta mladosti je potovala po vsej Jugoslaviji in ravno na 25. maj je dospela v roke Titu. Bolj

permint, rondo C ter bronhi, žvečilne gumije čungalunga, bazooka, softy in žvečilne gumije v obliki cigaret ter sladko radost v čokoladici živalsko kraljestvo, katere sličice smo si izmenjavali in jih lepili v album. Poleti smo se sladkali s slado-



Štafeta mladosti je družila jugoslovanske narode

ko se je smrt Tita oddaljevala iz našega spomina, manj se je pisalo o njem. Manj je bilo njegovih fotografij. Na šolske izlete smo nosili sendviče z mortadelo in Zdenka sirčki ali namazane z viki kremo oziroma eukremom, pili pingo sokove na slamice, bibito, oro, stil, cedevito, jupi ali cockto, pijačo moje in tvoje mladosti, ter jogurte tetraedrskih oblik. Nikoli pa nismo pozabili na obvezne smokije, lizike v obliki piščalke, bonbone pez, pe-

ledi lučka, ježek, s sladoledi v žogici in s planico za vso družino. Solske torbe, nič kaj lepe, povrh vsega pa še enobarvne ter škatlastih oblik, so kasneje zamenjale šolske torbe znamke seven, invicta ter drugih znamk.

Svobodno sonce namesto Jugoslavije

"Od Vardara pa do Triglava, od Djerdapa pa do Jadrana, kao niska sjajnog đerdana, svetlim suncem

obasjana, ponosito sred Balkana. Jugoslavijo, Jugoslavijo." je zamenjala pesem Svobodno sonce.

V šoli smo se veliko igrali z elastiko, frnikolami, avtomobili na daljinsko upravljanje, "skijačem" in z različnimi nintendo igrigami. Manjkala nista "med dvema ognjema" in "ali je

dom, Sreča na vrhici, Babica gre na jug niti ne govorim. To so bili kulturni filmi naše mladosti.

Slovenske in jugoslovanske filme so kmalu zamenjali tuji, predvsem ameriški filmi, risani filmi ter nadaljevanke in nanizanke, kot so: Sam doma, Denis pokora, Očka v krilu,



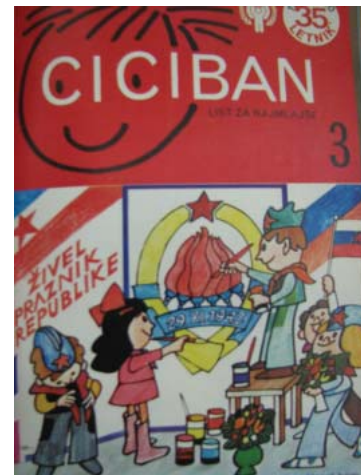
Tito krasil tudi bankovce, a inflacija je naredila svoje

kaj trden most," rezali smo svet, igrali pismo, monopoli, na katerem so bili jugoslovanski hoteli in apartmaji, se skrivali, risali obleke za punčko, izrezano iz kartona, se igrali z barbikami in keni, izdelovali pustne maske, nabijali solo tenis. Punce smo zbirale serviete, listke iz blokcev, posterje, figurice iz kinder jajčkov, znamke, plastične dudice, fantje pa cigaretne škatlice, pločevinke, značke, frnikule. Tako fantje kot punce smo si dopisovali z vrstniki iz Slovenije in tujine.

Naslove smo kupili preko oglasov v reviji Pil. Moč je bilo kupiti majice, kasete z različnimi motivi kar po pošti. Vplive zahoda smo nezavedno ponotranjili in jih sprejemali za svoje. Popoldnevi niso bili namenjeni le pisanju domačih nalog, temveč tudi ogledu raznih otroških in mladinskih televizijskih oddaj, kot so Persikop, Radovedni Taček, Pod klobukom, Klub klobuk, Tok tok, Pamet je boljša kot žamet, Hugo, Male šive celice, Lahkih nog naokrog. Črno-belo televizijo je zamenjala barvna. In deset minut pred poročili so bile na vrsti risanke. Čebelica Maja, Baltazar, A je to?, Šolenčki, Dedek Bedenko, Tofsi, Smrkci, Hrabri mišek, Mali leteči medvedki, Lolek in Bolek, Zajček iz klobuka, Krtek, Snorkci, piščanček Kalimero, Palček Smuk, Mali in veliki pujs, Palček David, Gasilec Samo, Modri dirkač, Asterix in Obelix, Snoopy, medved Bojan. To so bile res kakovostne risanke, ki so jih pozneje nadomestile japonski risani filmi s polno nasilja, streljanja, ubijanja ter čudnih bitij.

Mladi na Primorskem smo gledali tudi italijanske risanke, Stajerci pa nemške. Na Televiziji Slovenija 1 so bile le ob nedeljah zjutraj daljše risanke v okviru oddaje Živ-zav. Všeč so mi bili tudi mladinski filmi Poletje v školjki, Čisto pravi gusar, Maja in vesoljček ter Generalka. Pa da o filmih Kekec, Ne joči Peter, Vesna, Let nad kukavičjim gnez-

Schindlerjev seznam, Willy, Batman, Lepotica in zver, Komisar Rex, Mala sirena, Pri Adamsovih,



Obvezno čtivo za najmlajše

Ocvrti zeleni paradižniki, Jurski park, Kremenčkovi, Hitrost, Forrest Gump, Trije lopovi in potepin, Levji kralj, Junior, Divja reka, Intervju z vampirjem, Hrestač, Jesenska pripoved, Indiana Jones, Mali milijonar, 101 dalmatincev, Casper, Nune pojejo, Umri pokončno, Pocahontas, Košarkarjev dnevnik, Ameriški predsednik, Ace Ventura, Babe, Misija nemogoče, Fliper, Trčeni profesor, ET vesoljček, Notredamski zvonar, Nori božič, Evita, Napih-njenci, Romeo in Julija, Angleški pacient, Obalna straža, družina Huxtable, nanizanke Savana, Sedma nebesa, Beverly Hills, Obalna straža. Simpsonovi začno biti zelo popularni.

Se še spominjate oddaj Podarim dobim s Trefaltom, Kolo sreče, Karaoke z Dejo Mušič, Ona-On z Mišo Molk, Nedeljskih 60, Poglej in zadeni s Stojanom Auerjem, Križ kraž ter Igre brez meja? Cas, preživet pred malimi ekrani, se je daljšal.

(nadaljevanje prihodnjič)

Šege in običaji Po sledih cerkva gorenjepoljske župnije*

Človeku lastno in domače pomeni največ. Navezani smo na svoje kraje, domačije in tudi cerkve in župnije. Vsakdo ima nekaj lastnega pod soncem in prav je, da se to spoštuje.

Namen prejšnjega Mosta je bila tudi predstavitev cerkva župnije Deskle, vendar sem s svoji površnosti žal naredila veliko napako in poenotila župnijo Gorenje Polje z župnijo Deskle. Za to napako se vsem opravičujem. Naj bo ta prispevek torej namenjen celotnemu popisu župnije, za katero se je izkazalo, da ima bogato zgodovino in je leta 2001 dobila celo svojo knjižico, ki jo je napisal takratni župnik **Bogdan Špacapan** in nosi naslov Župnija nadangela Mihaela Gorenje Polje in bralcu ponuja izčrpen opis.

Opisuje: Ana Križnič; Slike Arhiv Gorenje Polje



Dvigovanje zvona v cerkveni turn

Cerkve nadangela Mihaela

Kot je že bilo brano, se župnijska cerkev nadangela Mihaela na Gorenjem Polju lahko pohvali z zelo staro zgodovino. Ime svetega Mihaela na Gorenjem Polju je bilo prvič omenjeno v listini iz leta 1420. Prva cerkev, ki je bila najbrž romanskega sloga, je bila porušena v turškem plenjenju. Tako so leta 1484 začeli graditi novo v gotškem slogu. V arhivu kanalske župnije je ohranjen prepis akta, s katerim je takratni škof potrdil posvečenje cerkve 17. julija 1491. Tudi dandanes se župnijski shod obhaja tretjo nedeljo v juliju v spomin na posvetitev.

Ob severni strani Cerkve je od leta 1732 pokopališče. Leta 1757 je Gorenje Polje postala sa-

mostojna župnija in je obsegala območje na desnem bregu reke Soče od potoka Skale naprej. Takrat celo do Prilesja in Sabotina. Ker se je število prebivalcev povečalo, so porušili cerkveno ladjo in leta 1852 končali z izgradnjo nove. Oltar je iz leta 1872, zanimiv pa je zaradi sto let starejšega tabernaklja. V oltarju je upodobljen nadangel Mihael z mečem in desnico, ki kaže v nebo. Stranska oltarja sta posvečena Lurški Materi Božji ter sv. Jožefu. Cerkev je posvečena nadangelu Mihaelu, enemu izmed treh glavnih angelov, ki naj bi po Cerkvenem izročilu spremljal duše umrlih ter jih tehtal po njihovih dobrih delih. Je zaščitnik Evrope, trgovcev, ubogih duš, lekarnarjev ... Goduje 29. septembra.

Podružna cerkev sv. Mateja

V Kamenci blizu Goljevice stoji podružna cerkev sv. Mateja, zavetnika menjalcev, knjigovodij, uradnikov... Bil je evangelist, mučenec ter eden od dvanajsterice apostolov. Goduje 21. septembra, shod v Kamenci pa je prvo septembrsko nedeljo.

Cerkve na tem kraju je bila zelo stara, najbrž iz 15. stoletja. Prvi jo pisno omenja goriški nadškof leta 1751. Kot celotni vasi prva svetovna vojna tudi cerkvi ni prizanesla. Skoraj v celoti je bila porušena, nato pa leta 1935 znova zgrajena v prvotnem gotškem slogu. Sedanji oltar je lesen in predstavlja evangelista Mateja s peresom v roki in z njegovim atributom – angelom.

Podružna cerkev sv. Volbenka

Tretja cerkev te župnije pa je podružna cerkev svetega Volbenka na Goljevici. Cerkev je bila posvečena okoli leta 1501, arhitektura pa je še starejša, najbrž sega v 14. stoletje in jo arhitekturno uvrščajo v zapozneli romansko podeželski istrski tip. Tudi ta cerkev je med prvo svetovno vojno utrpela hude posledice.

Obnavljati so jo začeli leta 1934, leto pozneje pa je bila na novo posvečena. Ker se je to zgodilo 19. maja, še do dandanes praznujejo župnijski shod drugo nedeljo v maju. Zavetnik cerkve sveti Volbenk pa goduje 31. oktobra. To je svetnik, ki je misijonaril po nekdanji rimski provinci Norik. Gradil naj bi tudi cerkve. Cerkev na Goljevici ima pravokotno, skoraj kvadratno ladjo Na levo steno je postavljen lesen kip

svetega Volbenka. Osrednje mesto pa zavzema poslikava Matere Božja z Jezusom. Ob njej pa so še poslikave sv. Volbenka v škofovski opravi in sv. Lenarta na desni strani ter sveti Peter s knjigo in ključem ter sv. Andrej s križem na levi.

Zagotovo gre za tri izjemne spomenike, ki jih nikakor ne smemo zamenjati ali celo pozabiti nanje. Pa vendar se kaj kmalu nepoznavalcu zgodi, da ustvari kakšen velik nesmisel. Prav je, da smo



Posvetitev cerkvenega zvona

na svoje spomenike ponosni in prav je, da se jih ščiti pred nepravilnimi navedbami. Tako bomo tudi s članki, ki jih v vsaki številki objavljamo v Mostu, morda sestavili celostno podobo cerkva naše občine.

(* tekst so predhodno pregledali g. župnik in domačini, op. avtorice)



Župnijski pevci pred cerkvijo Gorenje Polje

Časopis Most izdaja občina Kanal ob Soči, Trg svobode 23, 5213 Kanal. Odgovorna oseba izdajatelja: Andrej Maffi. Odgovorni urednik: Valter Pregelj. Člani uredniškega odbora: Ksenija Černuta, Irena Hočevar Križnič, Nataša Ozebek, Bojan Perše. E-naslov: glasilomost@yahoo.com. Oblikovanje: Capelo d.o.o. Tisk: Kočevski tisk. Naklada: 2.500 izvodov. Časopis Most je vpisan v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo RS pod zaporedno številko 705.